

۲۲ بهمن، ۲۲ خرداد، تشابه‌ها و تفاوتها

م. نکوکار

چهارشنبه ۱۸ فروردین ۱۳۸۹ - ۷ آوریل ۲۰۱۰

سال ۱۳۵۷، ملتی برخاست و با اتحاد رژیم دیکتاتوری را برنداشت، آنچه که جایگزین این رژیم شد معجونی بود از عناصری تا آنزمان ناشناخته که در ابتدا با چهره‌ای

پوشانده در زیر ماسک ضد امپریالیستی، پر سابقه‌ترین نیروهای سیاسی مملکت را چنان به بیراهه کشید که سالها طول کشید تا دریابند که چه بر سرشان آماده است.

در این میان در حالیکه نیروهای سیاسی درگیر مشکلات درون سازمانی، و سئوالات متعددی در مورد ماهیت رژیم بودند بقول عزیز شاعر "همه با من از دل شعار همه

با هم درآمد". زنان که وعده آزادی آنان داده شده بود وقتی با شعار یا روسری یا توسری مواجه شدند، چند صباحی به خیابانها ریختند، مورد ضرب و شتم قرار گرفتند،

بعضی از گروههای سیاسی که لحظاتی سر از لاک مشکلات درون سازمانی و معضلات تحلیل اوضاع در آوردند به غرولندی بسنده کردند و خاموش شدند، نتیجه آن شد که کمتر از یک سال بعد از بهمن ۵۷ حجاب اجباری تبدیل به عادی‌ترین پدیده در زندگی روزمره ایران شد. اوایل سال ۵۹ دانشگاه‌ها مورد حمله وحشیانه قرار گرفت و تحت

لوی انقلاب فرهنگی بسته شدند، و بد از آن هزاران دانشجو که در واقعی موتور محرکه انقلاب بودند هرگز دوباره به دانشگاه راه نیافتند، و در ادامه همین رویه

سالهای بعد هم با افزودن هر روزه انواع سهمیه بر دانشگاه‌ها آن رفت که همه دیدیم، از همه ناگوار تر اینکه این ستم آشکار هم به امری عادی تبدیل شد و انگار

که هیچگاه بهتر از این نبوده است! از این نمونه‌ها فراوان میتوان نام برد، سرکوب کردستان، کشتار زندانیان سیاسی سال ۶۷ و... هدف از تکرار این داستان که

امروز دیگر بر هیچکس پوشیده نیست تشابهی نسبی شرایطی است که بعد از خرداد ۸۷

در ایران اتفاق می‌افتاد: ندایی در خون غلتید و تمام دنیا را

متوجه جنایاتی کرد که در آن لحظه رخ دادند، امروز بعد از گذشت حدوداً نه ماه از آن تاریخ، باید در لابلای سایر خبرها و با حروفی ریز خواند که جنازه دو تن از دستگیر شدگان مراسم تشییع جنازه آقای منتظری چندی پیش به خانواده‌های آنان تحویل داده شد!!

اخبار اعتصاب غذای زندانیان و دچار شدن آنان به انواع امراض در اثر شرایط مخوف زندانهای رژیم هر روز بیشتر در حد خبر باقی میماند و ظاهراً کمتر کسی را تکان میدهد. آدم ربایی، بازداشت‌های بی دلیل خیابانی، هجوم شبانه به منازل فعالانی از هر نوع و صنفی ظاهراً کم کم فقط تبدیل با وسیله‌ای میشود که ستون خبرها و اعلامیه‌ها را پر کند و چنانکه این روال ادامه پیدا کند و مردم و گروه‌های سیاسی به روزمرگی فاجعه عادت کنند بیم آن میرود که این فرهنگ بی قانونی و فاجعه آفرینی در دل جامعه نیز نفوذ کند. و این همان سمتی است که جمهوری اسلامی برای حفظ موجودیت خود تلاش در سوق دادن جامعه به آنسو را دارد. آنچه که مسلم است سیاست‌ها و طرفندهای جمهوری اسلامی در راستای نهادینه کردن ترور، وحشت و فاجعه در طی ۳۱ سال گذشته آن ثمری را که خواسته است به بار آورده بنابراین آنها تا بتوانند به این سیاستها ادامه بدهند داد، آنچه که تا به امروز مانع تطابق کامل شرایط با سالهای قبل از خرداد ۸۷ شده است از طرفی هشیاری و آگاهی

بیشتر مردم و استفاده آنها از امکانات بسیار محدود موجود در راه خبررسانی است به همین دلیل امروز مقامات جمهوری اسلامی اینترنت و ماهواره را در ردیف دشمنان

شماره یک نظام قرار داده اند. از طرف دیگر مباحث فراگیری که در رابطه با جنبش آزادیخواهی مردم ایران در همه سطوح در بین گروههای سیاسی و روشنفکران در جریان است و گاهی موجبات نزدیک شدن گروه‌ها را به هم فراهم کرده است تا به امروز باعث شده است که تنور مبارزات سرد نشود. جنبش آزادیخواهان مردم ایران در روزهای

بعد از ۲۲ خرداد یکبار دیگر زنگ خطر را برای نیروهای سیاسی و مبارز راه آزادی به صدا درآورد و نقاط ضعف آنها را بی تعارف در مقابلشان قرار داد با این تفاوت

اساسی نسبت به گذشته که امروز جنبش با متانت و هوشیاری فرصت کافی در اختیار این جریانها و احزاب قرار داده است که در راه از بین بردن ضعفها و کمبودها تلاش

کنند. اما آنچه که نباید فراموش کرد و من قبلا هم به این مساله اشاره کرده‌ام این است که زمانی که در اختیار داریم بی نهایت نیست، *تلاش‌هایی که ماه‌های

اخیر در راه رسیدن به نقطه نظرات مشترک از جانب بسیاری از نیروها آغاز شده است در عین حالی که بسیار ارزشمند است، هنوز نشانه‌های نگران کننده‌ی از تشتت و

پراکندگی که دهها سال است دامنگیر جنبش ازادخواهی مردم در وجه عام آن است به چشم می‌خورد*. این پراکندگی از نظر من تا حدی هم معلول عدم شفافیت در اعلام مواضع پاره‌ای از گروه‌ها میباشد، خصوصا آنجایی که صحبت براندازی جمهوری اسلامی به برای رسیدن به دمکراسی مورد نظر تقریبا تمام اقشار مردم و احزاب

مبارز مطرح میشود. مگر غیر از این است که عملی شدن شعارهای که از اصلاح قانون اساسی گرفته تا انتخابات آزاد و ایجاد جمهوری فدرال دمکراتیک و غیره با

وجود اصلی به نام ولایت فقیه غیر قابل تحقق میباشد؟ پس چرا این امکان وجود ندارد که با تعیین شعارهای مرحله‌ی مشترک راه را برای ایجاد یک پلتفرم قوی که

بتواند ادعای نمایندگی جنبش را داشته باشد هموار کرد؟ پلتفرم و جبهه‌ی که در عین حال امکان تمرین دموکراسی را برای تمام گروه‌ها و احزابی که دأعیه دموکراسی

دارند فراهم می‌کند، تمرینی که چنانکه موفقیت آمیز باشد میتواند در فردای بعد از جمهوری اسلامی یک حاکمیت مبنی بر دموکراسی و حقوق بشر را که با آرای مردم

ایجاد خواهد شد تضمین کند. آیا با توجه به مهلت کمی که در اختیار داریم وقت آن نرسیده که از هر لحظه برای رسیدن به اتحاد عمل استفاده کرد؟ همانطور که

جمهوری اسلامی هم از هر تنفسی که می‌گیرد با استفاده از تجربیاتی که کسب کرده است به بهترین شکل در سازماندهی مجدد نیروهایش استفاده می‌کند. آیا نیروهای ترقیخواه و آزادی طلب میتوانند ادعا کنند که آنها هم از فرصتهای موجود بهترین استفاده را کرده و میکنند؟ اگر پاسخ این پرسش نه است - که به نظر من چنین است- و اگر اقدامی در راه رفع این ضعف اساسی انجام نگیرد، باید نگران آن بود که حرکت و خیزش‌های مردمی در آینده محملی برای به قدرت رسیدن نیروهای گردد که

رهبری آنان نتیجه‌ای جز سازش و شکست نخواهد داشت.

از نظر من آنچه که شرایط امروز جنبش پیش روی نیروهای دمکرات و

ازاديوخواه خصوصاً در خارج از ايران قرار ميدهد عبارت است از ضرورت تشكيل يك كميته متشكل از افراد شناخته شده و قابل اعتماد اكثريت و نمايندگان احزاب و جريانهاي مختلف كه بتواند تلاشهاي پراكندهاي را كه در راه ايجاد يك جبهه مشترك در نقاط مختلف جهان انجام ميگيرد تا حد ممكن هماهنگ کرده و در عين حال تلاش كند كه امكانات پراكنده يي كه به شكل منفرد در اختيار پاره يي از نيروها وجريانها قرار دارد مثل فرستنده هاي ماهواره يي به بهترين شكل ممكن در اختيار تمام جنبش قرار گيرد تا از اين طريق با هماهنگي و قدرت بيشتر بتوان با مبارزات داخل ارتباط و هماهنگي برقرار كرد. در رابطه با خارج از كشور اين كميته قادر خواهد بود كه در آينده حرکات بسيار گسترده تر از آنچه كه تا كنون شاهد آن بوده ايم در راه جلب افكار عمومي مردم جهان به مبارزات مردم ايران و جنايات جمهوري اسلامي سازمان دهی كند تا با استفاده از آن بتواند دولتها را براي حمايت از اين مبارزات و محكوميت جمهوري اسلامي تحت فشار قرار دهد و طرفندهاي آنان را در جهت سوق دادن ايران به سوي يك جنگ تمام عيار براي مردم جهان آشكار كنند. در اين ميان و تا زمانيكه چنين ارگاني موجوديت نيافته است يكي از وظايف اساسي تمامي گروهها افشاگري جنايات جمهوري اسلامي در وسيع ترين سطح ممكن ميباشد.

به قول شاعر بزرگ اذربايجان: فرصتي فوت ايلمس عاقل مگر نادان
اولاً"

تبعيض عليه زنان در بعد جهاني

ناهد جعفرپور
چهارشنبه ۱۸ فروردین ۱۳۸۹ - ۷ آوریل ۲۰۱۰

تبعيض برزنان در بعد جهاني، خشونت و استثمار، عدم وجود تامينات

اجتماعی و آموزش بعد و تنها آن وجوه قابل رویت حقوق پامال شده زنان می باشند که بطور جهانی با مکانیسم نابرابری اجتماعی و قدرت در هم تافته شده اند.

چرا تنها در ماه مارس و بخصوص درروز جهانی زنان درست بمانند تمامی سالروز های دیگر تلاش می شود توجه عموم به این تم ها که معمولا توجه کافی به آن نمی شود ، بر انگیزته شود. روز جهانی ایدز و همچنین روز جهانی آب می تواند برای این ادعا مثال های خوبی باشند. مسلما کسی مخالف این نیست که تم های مهم حضور بالائی در افکار عمومی پیدا نکنند. چه کسی می تواند بطور جدی مفهوم سالروز ایدز یا سالروز آب را رد نماید؟

تصورات فمینیستی هرگز به این ایده خلاصه نمی شوند که تنها در این ماه و این روز به یک مشکل حل نشده اجتماعی اشاره گردد و در این ماه و این روز درباره زنان و وضعیت آنها فکر شود و یا در این ماه و این روز زنان و نقش اجتماعی آنان ارج گذاری گردد.

درست است که زنان بعنوان مجریان آگاه و بعنوان کسانی که برای احقاق حقوق خود مبارزه و عمل می کنند تاریخا در مرکز این ماه و این روز قرار گرفته اند. اما همین مسئله در باره اول ماه مه هم صادق است. روزی که سمبل مبارزه زنان کارگر در جنبش جهانی زنان است. آنهم در جهان کنونی که چهره فقرش و چهره استثمارش زنانه است. جهانی که پایداریش بر مبنای هر چه بیشتر ستم و بهره کشی و فشار از نیروی ارزان زنان است. دقیقا بحث برابری های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی در این روز معنا پیدا می کند. مسئله ای که متاسفانه در مرکز افکار عمومی قرار نمی گیرد و همواره اول ماه مه و ارج گذاری آن چهره ای مردانه پیدا می کند. درست بمانند سالروز ایدز و سالروز آب و سالروز محیط زیست و سالروز..... جهانی سازی نئولیبرالی مرکز توجه اش استفاده بی نهایت از نیروی کار ارزان زنان در تمامی ابعاد ممکن است و پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی آن و در نهایت عملکردهای نظامی این سیستم بربری و نو استعماری بر زندگی زنان تاثیری مستقیم و کشنده و مرگبار داشته است. با نگاهی به جنگ های دهه اخیر به این ادعا بیشتر پی خواهیم برد.

آنچه مسلم است وظیفه تمامی زنان آگاهی که به جامعه با نگاهی انتقادی می نگرند این است که از تمامی این روز ها استفاده نمایند

تا بدینوسیله بتوانند در باره معضلات و مشکلات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و زیست محیطی ای که سد راه برابری جنسیتی و عدالت اجتماعی و زندگی در خور شرف انسانی صرف نظر از جنسیت است به بحث و گفتگو پرداخته و این بحث ها را در مرکز توجه افکار عمومی قرار دهند.

آلیس شوارتزر فمنیست آلمانی در مصاحبه ای با روزنامه فرانکفورتر روناو می نویسد " 8 مارس را باید برداشت زیرا که تنها یک روز برای دلخوش کردن زنان است". این روز را سوسیالیست ها نام گذاری نمودند آنهم بخاطر اعتصاب زنان کارگر خارخانه جات پارچه بافی. اما جنبش زنان در غرب اوائل سال های 70 بر علیه چپ های مردسالار اعتراض نمود و بدین طریق اعلام موجودیت نمود. در آن زمان چپ های غرب با وجود اینکه طرفدار آزادی دهقانان بولیویائی بودند اما زنان و دوست دختران خود را همچنان به کار قهوه درست کردن و اعلامیه تایپ کردن و بچه بزرگ کردن وا می داشتند. حتی درکشورهای موجود سوسیالیستی هم در رده های بالا حضور زنان وجود نداشت. از این روی من فکر می کنم از همه بهتر این است که روز دلخوش کنک زنان را کنار بگذاریم و بجای آن 365 روز سال را تبدیل به روز انسانها " زنان و مردان" تبدیل نمائیم".

تفکر فمینیستی به همراه خود عملکردهای متنوع و قدرت تجهیز خاص خود را دارد. اما در جهان امروز این عملکرد ها مورد مخاطره جدی قرار گرفته و مرتبا کم رنگ تر جلوه داده می شوند. اگر که فمینیست ها مرتبا به جهان پیرامون خود و به تفکرات خویش به صورت انتقادی نگاه نمایند و به بحران هائی که مرتبا فمینیست ها را دوره می کند نپردازند و رنجی را که در شرایط امروز جهان به زنان و بخصوص به بخش آگاه آن وارد می شود که این خود پیامد پروسه دردناک زندگی در جهان سرمایه داری کنونی و جهانی سازی نئولیبرالی است را مورد تجزیه و تحلیل و نقد قرار ندهند در این صورت نمی توانند در مقابل این خطرات به موقع عکس العمل نشان دهند. سازماندهی همبستگی بین المللی زنان در زمانی که رژیم جهانی بازار با قدرت به استثمار بی سابقه زنان در سرتاسر جهان مشغول است، بی شک با زمان گذشته و مناسبات سرمایه داری گذشته فرق های اساسی دارد. می بایست بدنبال اشکال متفاوت از سازماندهی بود که بتوان توسط آن همبستگی بین المللی زنان را قابل رویت نمود و رابطه زنان جنوب و شمال جهان را برای انتقال تجربیات منطقه ای و راه های مبارزه بر علیه رژیم های منطقه ای و رژیم جهانی بازاربرقرار نمود. عدالت اجتماعی بدون

برابر جنسیتی در تمامی زمینه ها هیچ مفهومی نخواهد داشت و سرانجامی نخواهد داشت. در جهان کنونی سیاست و اقتصاد و فرهنگ و اجتماع تحت تاثیر مناسبات بازار جهانی قرار دارند. بنابراین برای برقراری برابری جنسیتی میبایست در تمامی این زمینه ها به مبارزه پرداخت و دخالت مستقیم داشت. زمان آن که زنان تنها برای رسیدن به اهداف خود و در بلوک خود مبارزه نمایند گذشته است. اهداف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی اجزاء غیر قابل تفکیک اند. فمنیست ها برای نیل به اهداف خود باید سازماندهی ای مناسب این شرایط پیدا نمایند و برای رسیدن به برابری جنسیتی در تمامی این زمینه ها فعال باشند. مسلم است که هیچگاه در این راه ناهموار و دشوار نمی بایست از خواست ها و شعار های مختص خود حتی ذره ای عقب گرد نمود اما برای تغییر جهان و برقراری عدالت اجتماعی ای همراه با برابری جنسیتی راه چاره ای دیگر وجود ندارد. از این روی بررسی اشکال نوین سازماندهی امر مسلم و ضروری پیش روی جنبش فمنیستی و جنبش زنان چه بطور منطقه ای و چه بطور جهانی است.

برابری جنسیتی نیاز به یک تغییرات پایه ای در جامعه دارد. جامعه ای که در آن اشکال متفاوت مناسبات وابسته ای که مناسبات نابرابر جنسیتی را مرتباً زاد و ولد می کنند را از سر گذرانده باشد و برای برابری جنسیتی در همه زمینه ها برنامه ریزی پایه ای کرده باشد. حق حضور در تمامی بخش های اجتماعی و در نتیجه برابری اجتماعی از مسیر حق بر مناسبات اقتصادی و خواست دسترسی برابر به مقام های رهبریت در اقتصاد، سیاست و فرهنگ می گذرد. در اینجا بحث من موضوع مقام و کسب شانس برای زنان نیست بلکه موضوع بر سر بالا بردن کیفیت شغلی و دسترسی به شرایط ورود به بازار توسط زنان است. در چنین جامعه ای دیگر مرکز قدرت و مناسبات رهبریت در اختیار یک جنس قرار ندارد بلکه بر مبنای مهارت ها و ظرفیت ها و دانش فردی رها از جنسیت جامعه سازماندهی می گردد.

شرایط بد کاری و دستمزد های اندک نیروی کار زنانه محدوده های آزاد تجاری و کارخانه جات استثمارگر کنسرن های چند ملیتی چرخ های سرمایه داری نئولیبرالیسم را می چرخاند. به این مشخصات می بایست سرمایه گذاری های خارجی هم را اضافه نمود که رشد و صعود درآمد منفعت گران و بدنبالش فقری عریان که در درجه اول گریبانگیر زنان است را باعث شده است که این خود استثمار و تبعیض هرچه بیشتر بر زنان را موجب شده است. زنان کارگری که با دستمزد های اندک استثمار می شوند نه تنها به موتور های فقر گسترده جهانی تبدیل

شده اند بلکه همچنین به موتور اقتصاد بازار جهانی و اقتصاد لیبرالیزه شده و مدرن و جهانی سازی هم تبدیل گشته اند. کسانی که خود را با آمار های و ارقام و اطلاعات بازار جهانی مشغول می سازند به تئوری و ضعف های بازار واقف شده و نتیجه می گیرند که تجارت آزاد هیچ علاقه به از بین بردن نابرابری های جنسیتی نداشته و برعکس تلاش می کند آنرا شدت بخشد تا بتواند هر چه بیشتر استفاده ببرد. در واقع این یکی از کارزار های مهم جهان فمینیست است که بدون حل آن و بدون درگیر شدن با آن نابرابری جنسیتی از بین نخواهد رفت.

طرفداران نئولیبرال آزادی زنان تلاش می کنند که مشکل جنسیتی را غیر سیاسی ساخته و مسیری فردی به آن بدهند. سیاست جنسیتی تفکر نئولیبرالی که تلاش دارد زنان را خام سازد میبایست در مرکز توجه و بحث های تمامی فمینیست های جهان باشد. شرایط زندگی زنان در مناطق مختلف جهان بسیار گوناگون و گاهی متضاد هم است. تلاش برای شناخت متحد و زبان سیاسی متحد که بتواند جهت های متفاوت و جنبش های متفاوت و موقعیت ها و جریان های متفاوت زنان را فعال سازد و اهداف مشترک سیاسی و اجتماعی برای مبارزه متحد در راه برابری جنسیتی در تمامی زمینه ها را به وجود آورد، باید یکی دیگر از تم های مهم فمینیست ها در سطوح منطقه ای و جهانی گردد. از سوی دیگر وظیفه چپ هاست که نه تنها در ماه مارس بلکه همانطور که آلیس می گوید در تمامی روزهای سال مسئله زنان را محور بحث ها و مبارزات خود سازند زیرا که تنها شرط عدالت اجتماعی رهائی از نابرابری جنسیتی است. بزبان دیگر کلید هر جامعه آزاد و ایدآلی حل مسئله زنان است.

کالبد شکافی مسائل انتخاباتی در ایران ۴

رژیم جمهوری اسلامی امکان بازگشت به دوره قبل را ندارد

پنجشنبه ۱۲ فروردین ۱۳۸۹ - ۱ آوریل ۲۰۱۰

“ندا حقیقت”

در ادامه بررسی بحث مسائل انتخاباتی در ایران گفت و گویی با “اکبر سیف” عضو جنبش جمهوری خواه دمکرات و لائیک ایران انجام داده ایم.

این فعال سیاسی معتقد است با توجه به شرایطی که برای رژیم جمهوری اسلامی بوجود آمده امکان بازگشت وجود ندارد و این رژیم در هیات کنونی قادر نیست با شیوه های سابق به حیات خود ادامه دهد.

مشروح مصاحبه بدین شرح است:

آیا در جنبش سبز بحثی به عنوان رهبری مطرح است یا خیر؟

قبل از هرچیز باید رهبری را تعریف کنیم. رهبری در قالب پروژه و برنامه مفهوم پیدا می کند. در جنبش اعتراضی گسترده ای که از 22 خرداد بدین سو در پی بروز تقلب در جریان یک انتخاباتی مواجه بودیم، گرایشات و تمایلات مختلفی وجود دارد و متکثر است و پروژه ها یا نیم پروژه ها و برنامه ها یا نیم برنامه های متفاوتی در آن مطرح است. بنابراین سخن گفتن رهبری واحد برای چنین جنبشی غیر واقعی است. اگرچه می شود این مساله را مطرح کرد که به دلیل شرایط مختنق حاکم بر ایران گرایشات و جریانات سیاسی که امکان حضور بیشتری داشتند طبیعتاً حرفهای آنان بیشتر مطرح شده و شنونده های بیشتری داشتند. اصلاح طلبان حکومتی سابق که امکان عبور از فیلتر شورای نگهبان را داشتند و موسوی و کروبی را به عنوان کاندیداهای خو مطرح کردند طبیعتاً از نفوذ بیشتر و چشمگیر تری به نسبت سایر گرایشات برخوردارند ولی گفتن رهبری برای این جنبش متکثر و گسترده که کماکان حالت سیالیت دارد و هنوز از ثبات لازم برخوردار نشده، مقداری زود است.

این جنبش به چه سمتی حرکت می کند و در حال حاضر در چه مرحله ای هست؟

این جنبش فریاد فروخته مردمی است که از 30 سال حاکمیت دینی، سرکوب، اختناق و تبعیض به تنگ آمده است. اوج فشارها و اختناق ها در دوره ای بود که مرتجع ترین جناح حاکمیت به رهبری احمدی نژاد و اطرافیانش حکومت را به دست گرفته بودند و در جریان انتخابات 22 خرداد دریچه ای فراهم شد که داد مردم فریاد زده شود.

به تصور من این جنبش در این ابعاد و گستردگی که در سده اخیر ایران به نوعی بعد از انقلاب مشروطیت و بعد از نهضت ملی سالهای 30 به رهبری دکتر مصدق و سپس انقلاب بهمن، چهارمین تحول اساسی و گسترده بود که بازتاب ملی و بین المللی وسیعی داشته است و سیمای

سیاسی جامعه ما را در سطح داخلی و خارجی و در سطح اپوزسیون دگرگون کرده است. در راستای این جنبش یک برگ جدید گشوده شده و امکان بازگشت به دوره سابق غیر ممکن است، یعنی جمهوری اسلامی در هیات کنونی قادر نیست با همان شیوه ها و روش های سابق به عمر خود ادامه دهد. قطعا تغییر و دگرگونی لازم است اما این تغییر به چه گونه ای خواهد بود و به چه ترتیبی ادامه خواهد یافت بستگی به عوامل مختلف، تحولات آینده و کنش گران اصلی دارد.

جنبش ممکن است در کوتاه مدت با افت هایی روبرو شود ولی قطعا در آینده نه چندان دور در ابعاد وسیع تر و گسترده تری تداوم پیدا خواهد کرد به خصوص اینکه ما با جامعه ای پر تحول روبرو هستیم و همچنین با حکومتی مواجه هستیم که با بحرانهای گوناگونی، از بحران عدم مشروعیت گرفته تا مساله انسجام درونی آن و بحران اقتصادی اجتماعی، سیاسی و... روبرو است. مشکل می شود تصور کرد بحرانهایی که اشاره شد با این رژیم مرتفع شود.

در تداوم اعتراضات گسترده خیابانی با جنبش های اجتماعی گسترده ای هم در آینده نه چندان دور روبرو خواهیم شد. کارگران، کارمندان، معلمان به مراتب گسترده تر از سابق به عنوان نیروهای مستقل و با مطالبات مستقل جلو می آید و مجموعه جنبش به سمت جلو پیش می رود و دیکتاتوری و استبداد دینی را با نیروی وسیع تر از چیزی که تا کنون شاهد بودیم به چالش می گیرد.

در حال حاضر نهادهای مدنی، احزاب و تشکل های سیاسی که بتوانند آزادانه به فعالیت سیاسی بپردازند در کشور وجود ندارد، با توجه به این شرایط و وضعیت اپوزسیون خارج کشور چطور ممکن است برنامه ای برای بهبود وضعیت و پیشرفت اهداف سیاسی تدوین شود؟

همانطور که در بخش قبلی مطرح کردم ما با جنبش وسیع، گسترده و متکثر روبرو هستیم و گرایشات مختلفی در جنبش حضور دارد، اگر چه همه اینها برای تغییر وضع موجود و به نوعی مخالفت با استبداد دینی و دیکتاتوری حرکت می کنند اما مبارزه با دیکتاتور و استبداد دینی کم و کیف های مختلفی دارد. در این جنبش گرایش وجود دارد که کماکان تغییر وضع موجود را در کادر قانون اساسی و رهبری نخستین پایه گذار این جمهوری (آیت الله خمینی) جستجو می کند اما در عین حال گرایشات دیگری وجود دارد که نیرومندتر، رادیکالتر و ساختار شکن هستند. این جنبش در حال پیشرفت است و برنامه و راه حل هم قبل از هر چیزی از داخل کشور و توسط مبارزینی که مستقیما در کوران مبارزه قرار دارند مطرح می شود، خارج کشور نیز متناسب با توان و امکاناتش در حمایت از این جنبش وسیع نقش داشته که اخبار آنرا

شاهد هستیم اما تصور من به عنوان یکی از فعالین جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک در خارج کشور این است که این جنبش هر دم بیش از گذشته در مسیر به چالش کشیدن روشن تر و عمیق تر حکومت دینی و در راستای استقرار آزادی و دموکراسی در جامعه ایران که الزاما در کانال تفکیک دولت و دین عبور می کند، پیش می رود امید ما این است که جنبش در این راستا پیشرفت کند و در راههای متین تر و استوارتری به سمت دمکراسی با مساله تفکیک جدایی دولت و دین پیش رود.

مردم در شعارهای خود مساله "جمهوری ایرانی" و "جدایی دین از دولت" را مطرح کردند، شما نیز شعار جمهوری و لائیسیته را مطرح می کنید. با وجود اشتراکاتی که وجود دارد و پتانسیل هایی که در اختیار دارید چه کارهایی می توانید بکنید که در عمل بتواند به جنبش کمک کند؟

ما به دنبال جمهوری، دمکراسی و لائیسیته هستیم، شعاری که در سطح ایران و توسط بخش رادیکالیزه تر جنبش اعتراضی بصورت جمهوری ایرانی مطرح شده است. جمهوری ایرانی به گمان من قبل از هر چیز در مقابل جمهوری اسلامی و با تکیه بر عرف در مقابل دین مطرح می شود. این مساله به رقم همه ابهاماتی که می تواند با خود داشته باشد اما نقطه عظیمی درستی پی ریخته است (جمهوری عرفی در مقابل جمهوری دینی). جمهوری مبتنی بر عدم تبعیض و برابری حقوق شهروندان در مقابل جمهوری که مبتنی بر تبعیض و نابرابری و تقسیم شهروندان به خودی و غیر خودی استوار است. ما به عنوان جزئی از جنبش وسیع جمهوری خواهی در ایران که از لحاظ محتوا و مضمون قبل از هر چیز خواستار آزادی، دمکراسی و تفکیک دین از دولت است و به این خاطر است که مناسب ترین شکل را جمهوری می داند و هیچگونه نزدیکی و پیوندی با حکومت دینی و ایدئولوژیک ندارد، تلاش می کنیم.

بسیاری از احزاب و نهادها در خارج از کشور تحت نام جمهوری خواهی فعالیت می کنند، آیا تماس هایی با آنها برای تقویت اپوزسیون برقرار کرده اید و می توانید اتحادی بین همفکران خود بوجود آورید؟

طرفداران ایده جمهوری خواهی، دمکراسی و لائیسیته در داخل و خارج کشور بسیار گسترده هستند. بحث اتحاد عمل و ائتلاف همواره مطرح بوده است اما متاسفانه تفرقی که در سایر گرایشها وجود دارد در این جبهه هم به چشم می خورد ولی کوششها برای همکاری ادامه دارد. برگزاری تظاهرات چند هزار نفره 22 بهمن در خارج کشور نیز ثمره همکاری گسترده جمهوری خواهان دمکرات و لائیک بوده است.

حمایت اپوزسیون خارج کشور از مردم ایران در چه سطحی می تواند باشد؟

مبارزه واقعی در ایران است. مردم ما به رقم همه مشکلات ایستادگی و به درستی مطالبات خود را دنبال می کنند. مردم ایران انتظار دارند بخشی از شهروندان ایرانی که به ناگزیر به بیرون رانده شده اند و در زندگی تبعیدی به سر می برند فریادشان که ناشی از درد و رنج و شکنجه است را هر چه رساتر و بلندتر به گوش افکار عمومی جهان برسانند و حمایت نهادها و ارگانهای بین المللی را جلب کنند تا رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی تحت فشار بیشتری قرار گیرد و فشار کمتری به جنبش بوجود آید، این انتظار واقعی است و اپوزسیون خارج از کشور هم به سهم خود تا کنون تلاش های گسترده ای کرده است و این مساله مطرح است که چگونه می توان بیشتر و موثرتر از قبل در حمایت از جنبش اعتراضی نقش ایفا کرد.

فعالین ایرانی دفاع از حقوق بشر در اروپا و آمریکای شمالی

گزارش ماهانه (اسفند 1388) در مورد نقض گسترده، مستمر و برنامه ریزی شده حقوق بشر در ایران

پنجشنبه ۱۲ فروردین ۱۳۸۹ - ۱ آوریل ۲۰۱۰

نهادهای مدافع حقوق بشر!

ایرانیان مدافع حقوق بشر!

در این گزارش بخش بسیار کوچکی از موارد نقض حقوق بشر در ایران را که توسط این شبکه گردآوری شده است به اطلاع می رسانیم:

دانشجویان

1. احضار به کمیته انضباطی 51 مورد

2. احکام صادر شده توسط کمیته ها 102 مورد

3. بازداشت ها 19 مورد
4. احضار به دادگاه 5مورد
5. احکام صادره شده توسط دادگاه 19 مورد
6. صدور قرار وثیقه 17 مورد
7. جلوگیری از ادامه تحصیل 9 مورد
8. انحلال نهادهای دانشجویی 2 مورد
9. بازرسی منازل 1 مورد
10. توقیف نشریات 2 مورد
11. بازجویی 1 مورد

مطبوعات

1. بازداشت ها 5مورد
2. تذکر کتبی 17 مورد
3. احکام صادره شده توسط دادگاه 8 مورد
4. مسدود کردن سایتها 18 مورد
5. لغو امتیاز نشریات 2 مورد
6. توقیف مطبوعات 3 مورد
7. صدور قرار وثیقه جهت آزادی از زندان 14 مورد
8. محاکمات 3 مورد
9. بازجویی 1 مورد

فعالین سیاسی - فرهنگی و اجتماعی

1. عدم اطلاع از وضعیت 6 مورد
2. بازداشت ها 253 مورد

3. بازرسی منازل 5 مورد
4. تمدید قرار بازداشت 11 مورد
5. احکام صادره شده توسط دادگاه 23 مورد
6. صدور قرار وثیقه 61 مورد
7. احضار به دادگاه 2 مورد
8. محاکمات 3 مورد
9. جلوگیری از اجرای مراسم 8 مورد
10. رد صلاحیت 35 مورد
11. تهدید و ارباب 4 مورد
12. حمله به تجمعات 1 مورد
13. ضرب و شتم 5 مورد
14. بازنشستگی اجباری 1 مورد
15. بازجویی 1 مورد
16. ممنوع الخروج 3 مورد
17. مرگ مشکوک 1 مورد

زنان

1. بازداشتها 4 مورد
2. صدور قرار وثیقه جهت آزادی 3 مورد

اقلیت های دینی

1. بازداشتها 17 مورد
2. محاکمات 22 مورد
3. جلوگیری از ادامه تحصیل 2 مورد

4. جلوگیری از اجرای مراسم 1 مورد
5. صدور قرار وثیقه 18 مورد
6. احکام صادر شده توسط دادگاه 10 مورد
7. احضار به نهادهای امنیتی 3 مورد

کارگران

1. بازداشتها 11 مورد
2. محاکمات 2 مورد
3. احضار به دادگاه و یا نهادهای امنیتی 39 مورد
4. عدم پرداخت حقوق 770 مورد
5. اخراج از کار 1376 مورد
6. تجمعات اعتراضی 14 مورد
7. مرگ در حین کار 2 مورد

زندانیان سیاسی

1. محاکمه مجدد 1 مورد
2. ممنوع الملاقات 18 مورد
3. عدم اطلاع از وضعیت 21 مورد
4. جلوگیری از مرخصی 4 مورد
5. قتل زیر شکنجه 2 مورد
6. سوء قصد در زندان 1 مورد
7. عدم رسیدگی پزشکی 4 مورد
8. جلوگیری از آزادی 5 مورد
9. جلوگیری از ملاقات با وکیل 1 مورد

10. بلاتکلیف 19 مورد
11. تهدید و ارباب 2 مورد
12. ضرب و شتم 12 مورد
13. اعتصاب غذا 5 مورد
14. انتقال و جابجایی در زندان 35 مورد

اعدام ها

1. احکام صادرشده (زندانی سیاسی) 7 مورد
2. احکام صادر شده 18 مورد
3. احکام اجرا شده 17 مورد

دانشجویان

احضار به کمیته انضباطی

- 1- اعضای انجمن علمی فلسفه دانشگاه علامه طباطبائی فرارو 11/12/88
- 2- معین اسلامی جم دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 3- کاوه دانشور دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 4- فرشید ستاری فر دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 5- جلال الدین صادقی دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 6- محمد عسگری دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 7- محمد علمی دانشگاه بابل هرانا 19/12/88
- 8- مصطفی طورانداز دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 9- امیر حیدری دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 10- آتنا درزی نژاد دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 11- هادی نژاد عینی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88

- 12- علیرضا سلطان کریمی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 13- وحیده یاسی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 14- الهام رضاپور دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 15- احسان قره خانی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 16- شهاب معافی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 17- آلاله صدراپی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 18- مجتبی عابد دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 19- علیرضا فلاح دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 20- بهاره ابراهیمی دانشگاه مازندران پیک ایران 19/12/88
- 21- حسام الدین باقری دانشگاه مازندران رهانا 24/12/88
- 22- بدون هویت (30 نفر) دانشگاه سمنان کلمه 22/12/88

احکام صادره کمیته های انضباطی

- 1- سیاوش حاتم 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 2- پوریا شریفیان 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 3- حجت بختیاری 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 4- رضا جعفریان 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 5- مهدی مسافر 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 6- علی رضائی 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 7- فرید زندی 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 8- کیا نوش رضائی 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 9- مهدی حکیمی 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 10- مصطفی مهدی زاده 2ترم محرومیت-دانشگاه بوعلی همدان آفتاب

3/12/88

- 11- وحید امیری 1 ترم محرومیت- دانشگاه بوعلی همدان آفتاب 3/12/88
- 12- بدون هویت 15 نفر 1 ترم محرومیت- دانشگاه بوعلی همدان آفتاب
3/12/88
- 13- آرشام دامغانی 2 ترم محرومیت- دانشگاه فردوسی مشهد کمپین بین
المللی حقوق بشر در ایران 6/12/88
- 14- حسین قابل 2 ترم محرومیت- دانشگاه فردوسی مشهد کمپین بین
المللی حقوق بشر در ایران 6/12/88
- 15- فاطمه وطن دوست 1 ترم محرومیت- دانشگاه فردوسی مشهد کمپین بین
المللی حقوق بشر در ایران 6/12/88
- 16- پریسا خیام دار 2 ترم محرومیت- دانشگاه فردوسی مشهد کمپین بین
المللی حقوق بشر در ایران 6/12/88
- 17- سمانه شاملو 2 ترم محرومیت- دانشگاه فردوسی مشهد کمپین بین
المللی حقوق بشر در ایران 6/12/88
- 18- بدون هویت 20 نفر 1 ترم محرومیت- دانشگاه آزاد نجف آباد
پارلمان نیوز 9/12/88
- 19- بدون هویت 20 نفر تذکر کتبا و درج در پرونده- دانشگاه آزاد
نجف آباد پارلمان نیوز 9/12/88
- 20- بدون هویت 8 نفر تبعید به دانشگاه دیگر- دانشگاه آزاد نجف
آباد پارلمان نیوز 9/12/88
- 21- بدون هویت 4 نفر 1 ترم محرومیت از تحصیل- دانشگاه آزاد زاهدان
هرانا 15/12/88
- 22- بدون هویت 3 نفر توبیخ کتبی- دانشگاه آزاد زاهدان هرانا
15/12/88
- 23- محمد شوراب دو ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88
- 24- حسین معصومی دو ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر

19/12/88

25- امیر منشاری یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

26- فرزاد اسلامی یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

27- آرمین شریفی یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

28- رضا علی زمانی یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

29- میلاد پور عیسی یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

30- حسام نصیری یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران بامدادخبر
19/12/88

31- علی مظلوم الحق یک ترم محرومیت - دانشگاه آزاد تهران
بامدادخبر 19/12/88

32- بدون هویت (5 نفر) یک ترم محرومیت - دانشگاه سمنان کلمه
22/12/88

33- مسعود اینانلو دو ترم محرومیت - دانشگاه سمنان رهانا
26/12/88

34- آرش موسوی دو ترم محرومیت - دانشگاه سمنان رهانا 26/12/88

احضار به دادگاه یا نهادهای دولتی

1- قادر نوروزی دانشگاه آزاد تبریز ساوالان سسی 15/12/88

2- سعید خسرو آبادی دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88

3- احسان هاشمی دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88

4- سعید لطفی دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88

5- محمد حسینی دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88

احکام صادره توسط دادگاهها

- 1- مجید اسدی 4 سال حبس-دانشگاه علامه هرانا 3/12/88
- 2- ایمان صدیقی 10 ماه حبس-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 3- محسن بزرگر 10 ماه حبس-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 4- نیما نحوی 10 ماه حبس-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 5- علی تقی پور 10 ماه حبس تعلیقی-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 6- سیاوش سلیمی نژاد 10 ماه حبس تعلیقی-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 7- حمیدرضا جهان تیغ 10 ماه حبس تعلیقی-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 8- حسام الدین باقری 10 ماه حبس تعلیقی-دانشگاه نوشیروانی بابل کلمه 6/12/88
- 9- مهدی خدائی 4 سال حبس-دانشگاه آزاد شهرری هرانا 7/12/88
- 10- علی کانتوری 15 سال حبس کمیته گزارشگران حقوق بشر 8/12/88
- 11- راضیه جعفری 1 سال حبس-دانشگاه شیراز هرانا 8/12/88
- 12- مرتضی سمیاری 6 سال حبس کلمه 10/12/88
- 13- پیمان عارف 1 سال حبس و 74 ضربه شلاق-تهران هرانا 12/12/88
- 14- مهرداد بزرگ 1 سال حبس-تهران بامداد خبر 18/12/88
- 15- احسان دولتشاه 1 سال حبس-تهران بامداد خبر 18/12/88
- 16- علیرضا کیانی 20 ماه حبس-دانشگاه مازندران کمیته دانشجویی دفاع از زندانیان سیاسی 24/12/88
- 17- بهزاد پروین 3 ماه حبس - بیرجند رها نا 25/12/88
- 18- علی سپندار 3 ماه حبس - بیرجند رها نا 25/12/88

19- امین استادی 3 ماه حبس - بیرجند رها نا 25/12/88

بازداشت توسط نهادهای امنیتی

1- امیر شیبانی دانشگاه فردوسی مشهد هرانا 5/12/88

2- نوید خانجانی اصفهان کمیته گزارشگران حقوق بشر 12/12/88

3- محمدرضا لطفی یزدی دانشگاه آزاد مشهد هرانا 13/12/88

4- ارسلان ابدی دانشگاه بین المللی قزوین کمیته گزارشگران حقوق بشر 16/12/88

5- بدون هویت 2 نفر خواهران ارسلان ابدی کمیته گزارشگران حقوق بشر 16/12/88

6- دانیال کرانیان دانشگاه بین المللی قزوین کمیته گزارشگران حقوق بشر 16/12/88

7- علی سپندار دانشگاه بیرجند کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران 22/12/88

8- بهزاد پروین دانشگاه بیرجند کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران 22/12/88

9- امین استادی دانشگاه بیرجند کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران 22/12/88

10- میلاد گارازیان دانشگاه بیرجند کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران 22/12/88

11- محمدرضا ملکی دانشگاه بابل پیک ایران 22/12/88

12- محمد معصومیان دانشگاه بابل پیک ایران 22/12/88

13- مهدی ابراهیمی ذاکر دانشگاه جندی شاپور اهواز پیک ایران 24/12/88

14- امین مرزبان دانشگاه جندی شاپور اهواز پیک ایران 24/12/88

15- نوید نجار دانشگاه جندی شاپور اهواز پیک ایران 24/12/88

- 16- پدram یآوری دانشگاه جندی شاپور اهواز پیک ایران 24/12/88
- 17- بشیر سرهنگی دانشگاه جندی شاپور اهواز پیک ایران 24/12/88
- 18- یوسف زادگان دانشگاه علامه کلمه 25/12/88

قرار وثیقه

- 1- سلمان سیما تهران بامداد خبر 1/12/88
- 2- هادی مرتضی سیلاب 20 میلیون تومان-شیراز ساوالان سسی 1/12/88
- 3- کاظم رضائی 100 میلیون تومان-شیراز هرانا 4/12/88
- 4- سمیه عالمی پسند تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 5/12/88
- 5- مرتضی سمیاری 800 میلیون تومان- تهران کلمه 10/12/88
- 6- رشید اسماعیلی 40 میلیون تومان-اصفهان ادوارنیوز 12/12/88
- 7- سینا شکوهی تهران بامداد خبر 12/12/88
- 8- پیمان عارف 100 میلیون تومان- تهران هرانا 13/12/88
- 9- فواد شمس تهران کلمه 19/12/88
- 10- کوهزاد اسماعیلی رشت اداورنیوز 22/12/88
- 11- تارا سپهری فر تهران رهانا 25/12/88
- 12- محمد یوسف رشیدی تهران رهانا 25/12/88
- 13- محمد معصومیان بابل ندای سبز آزادی 28/12/88
- 14- مصطفی ابراهیم تبار بابل ندای سبز آزادی 28/12/88
- 15- امین تسلیمی بابل ندای سبز آزادی 28/12/88
- 16- علیرضا فلاحتی بابل ندای سبز آزادی 28/12/88
- 17- محمدرضا ملکی بابل ندای سبز آزادی 28/12/88

جلوگیری از ادامه تحصیل

- 1- محمد شوراب دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 2- امیر منشاری دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 3- فرزاد اسلامی دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 4- آرمین شریفی دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 5- رضا علی زمانی دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 6- حسام نصیری دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 7- علی مظلوم الحق دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 8- میلاد پورعیسی دانشگاه آزاد تهران-مرکز بامداد خبر 5/12/88
- 9- سعید کلانکی کمیته گزارشگران حقوق بشر 19/12/88

انحلال نهادهای دانشجویی

- 1- انجمن اسلامی دانشگاه کاشان نوروز 3/12/88
- 2- انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه عباسپور فارس 15/12/88

بازرسی منازل

- 1- صباح نصری دانشگاه تهران هرانا 9/12/88

توقیف نشریات دانشجویی

1. ژیله مو دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88
2. ستاک دانشگاه شیراز کلمه 20/12/88

بازجویی یا تفهیم اتهام

- 1- پخشان عزیز دانشگاه تهران هرانا 14/12/88

مطبوعات

بازداشت ها

- 1- نعیمه دوستدار تهران تا آزادی روزنامه نگاران 3/12/88

2- هنگامه شهیدی تهران کلمه 6/12/88

3- ابوالفضل عابدینی اهواز هرانا 12/12/88

4- هوتن ابوالفتحی تهران تا آزادی روزنامه نگاران زندانی
16/12/88

5- علی معظمی تهران کلمه 18/12/88

تذکر کتبی

1- نشریه نسل امروز ایلنا 18/12/88

2- نشریه بانوی شرق ایلنا 18/12/88

3- نشریه آئینه زندگی ایلنا 18/12/88

4- نشریه پیام آور ایلنا 18/12/88

5- نشریه چلچراغ ایلنا 18/12/88

6- نشریه فوتبال ایلنا 18/12/88

7- روزنامه بهار ایلنا 18/12/88

8- نشریه سپیدار کیهان 19/12/88

9- نشریه پیشخوان کیهان 19/12/88

10- نشریه زندگی ایرانی کیهان 19/12/88

11- نشریه مداد رنگی کیهان 19/12/88

12- نشریه زندگی ایده ال کیهان 19/12/88

13- نشریه رویش کیهان 19/12/88

14- نشریه کوه نور کیهان 19/12/88

15- نشریه توحید کیهان 19/12/88

16- نشریه راه زندگی کیهان 19/12/88

17- نشریه سینما امروز کیهان 19/12/88

احکام صادر شده توسط دادگاهها

- 1- نقی احمدی آذری مقدم 5 سال حبس- تبریز رادیو کوچه 1/12/88
- 2- هنگامه شهیدی 6 سال حبس- تهران وبلاگ محمد مصطفائی 8/12/88
- 3- سعید لیلار 3 سال حبس- تهران کلمه 13/12/88
- 4- محمدجعفر بهداد 4 ماه حبس- تهران پیک ایران 15/12/88
- 5- بهمن احمدی امویی 5 سال حبس- تهران وبلاگ تا آزادی روزنامه نگاران زندانی 17/12/88
- 6- روزنامه همشهری تبرئه از اتهامات وارده کیهان 18/12/88
- 7- روزنامه خبر تبرئه از اتهامات وارده کیهان 18/12/88
- 8- مدیر مسئول روزنامه اقبال 20 میلیون تومان جریمه نقدی ایسنا 23/12/88

مسدود کردن سایتهای اینترنتی

- 1- نقطه نظر هرانا 5/12/88
- 2- ولوله در شهر هرانا 5/12/88
- 3- شناخت بهاءالله هرانا 5/12/88
- 4- دست خط های بیت العدل هرانا 5/12/88
- 5- معرفی سایتهای بهائی هرانا 5/12/88
- 6- سرویس خبری جامعه بهائی هرانا 5/12/88
- 7- نگاه هرانا 5/12/88
- 8- 9 سایت جامعه بهائی هرانا 5/12/88
- 9- وبلاگ فخرالسادات محتشمی پور پارلمان نیوز 19/12/88
- 10- رها نا رها نا 21/12/88

لغو امتیاز نشریات

1- نشریه ایران دخت فارس 10/12/88

2- هفته نامه سینا مهر 10/12/88

توقیف مطبوعات

1- نشریه توپ ورزشی تهران کیهان 2/12/88

2- ماهنامه رها تهران فارس 4/12/88

3- روزنامه اعتماد تهران پارلمان نیوز 10/12/88

صدور قرار وثیقه جهت آزادی

1- حسین ظهوری تهران نوروز 2/12/88

2- احسان مهربابی 30 میلیون تومان- تهران پارلمان نیوز 5/12/88

3- روزبه کریمی تهران هرانا 9/12/88

4- عبدالرضا تاجیک تهران ایلنا 9/12/88

5- ماشاله شمس الواعظین تهران ایلنا 9/12/88

6- بهرنگ تنکابنی تهران ایلنا 9/12/88

7- علی حکمت تهران نوروز 9/12/88

8- فؤاد صادقی تهران ایلنا 10/12/88

9- نوشین جعفری تهران بامداد خبر 12/12/88

10- کیوان صمیمی تهران کلمه 12/12/88

11- مرتضی کاظمیان تهران پارلمان نیوز 12/12/88

12- اکبر منتجبی تهران جرس 16/12/88

13- وحید پور استاد تهران جرس 16/12/88

14- رضا نوربخش تهران کلمه 12/12/88

محاكمات

- 1- مرتضی فلاح مدیر مسئول روزنامه اقبال- تهران ایسنا 16/12/88
- 2- مدیر مسئول روزنامه عدالت- تهران ایسنا 16/12/88
- 3- اکبر آبادی مدیر مسئول هفته نامه صور- اراک مهر 18/12/88

بازجویی

- 1- مهسا جزینی تهران پارلمان نیوز 3/12/88

فعالین

عدم اطلاع از وضعیت

- 1- دیاکو افشارلو مهاباد موکریان نیوز 9/12/88
- 2- انور نوری پور مهاباد موکریان نیوز 9/12/88
- 3- کریم مام کریمی مهاباد موکریان نیوز 9/12/88
- 4- مهدی خدائی تهران هرانا 14/12/88
- 5- نبلوفر محرابی تهران هرانا 14/12/88
- 6- عبدالرضا احمدی تهران هرانا 14/12/88

بازرسی منازل

- 1- طاهری نجف آباد نوروز 1/12/88
- 2- محمد استکی اصفهان کلمه 3/12/88
- 3- فرهاد باغبانی اهواز هرانا 7/12/88
- 4- حسام میثاقی اصفهان کمیته گزارشگران حقوق بشر 12/12/88
- 5- سپهر عاطفی اصفهان کمیته گزارشگران حقوق بشر 12/12/88

تمدید قرار بازداشت

- 1- رضا کرمانی اهواز هرانا 8/12/88
- 2- سلیمانی اهواز هرانا 8/12/88

- 3- فرهاد باغبانی اهواز هرانا 8/12/88
- 4- مهدی نور اهواز هرانا 8/12/88
- 5- حشمت اله طبرزدی تهران هرانا 8/12/88
- 6- ام البنین ابراهیمی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
11/12/88
- 7- الهام احسنی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
11/12/88
- 8- ژيلا کرم زاده مکوندی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 11/12/88
- 9- لیلا سیف الهی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
11/12/88
- 10- فاطمه رستگاری تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
11/12/88
- 11- فرزانه زینالی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
11/12/88

بازداشتها

- 1- علی حسن شمایل سنقر کمیته گزارشگران حقوق بشر 30/11/88
- 2- محمد استکی اصفهان کلمه 3/12/88
- 3- مولود فتحی پاوه هرانا 4/12/88
- 4- واسع حاتمى پاوه هرانا 4/12/88
- 5- بدون هویت/زن اصفهان جهان نیوز 5/12/88
- 6- بدون هویت 100 نفر تهران ایلنا 5/12/88
- 7- بدون هویت 2 نفر سردشت هرانا 5/12/88
- 8- بدون هویت 1 نفر پیرانشهر هرانا 5/12/88
- 9- مهرداد بال افکن اصفهان رادیو فردا 7/12/88

- 10- کرمانی اهواز هرانا 7/12/88
- 11- سلیمانی اهواز هرانا 7/12/88
- 12- بدون هویت 2 نفر اهواز هرانا 7/12/88
- 13- حسین نیاکان تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
6/12/88
- 14- بدون هویت تعداد نا مشخص آذربایجان غربی جام جم آنلاین
8/12/88
- 15- مهدی اژدری اردبیل ساوالان سسی 8/12/88
- 16- بابک میامی اردبیل ساوالان سسی 8/12/88
- 17- حسن کریمی اردبیل ساوالان سسی 8/12/88
- 18- شهروز تختی اردبیل ساوالان سسی 8/12/88
- 19- مصطفی میراحمدی زاده قم پارلمان نیوز 9/12/88
- 20- علی انجم روز استان گیلان گویا نیوز 9/12/88
- 21- رحیم حسن زاده قم ساوالان سسی 10/12/88
- 22- روح اله حیدری قم ساوالان سسی 10/12/88
- 23- شاهو جهانی سقز موکریان نیوز 11/12/88
- 24- بهنام جامی سقز موکریان نیوز 11/12/88
- 25- فرخ زارعی سقز موکریان نیوز 11/12/88
- 26- جعفر پناهی تهران جرس 11/12/88
- 27- طاهره پناهی تهران جرس 11/12/88
- 28- سولماز پناهی تهران جرس 11/12/88
- 29- محمد رسول اف تهران جرس 11/12/88
- 30- ابراهیم غفاری تهران جرس 11/12/88

- 31- بدون هویت 10 نفر تهران جرس 11/12/88
- 32- احسان عبده تبریزی تهران کلمه 11/12/88
- 33- بهزاد مهرانى تهران هرا نا 12/12/88
- 34- حسام فیروزی تهران هرا نا 12/12/88
- 35- پدر درسا سبحانی ساری هرا نا 13/12/88
- 36- رسول ایمان زاده تبریز رها نا 13/12/88
- 37- رحیم جنگ بوکان موکریان نیوز 14/12/88
- 38- مجتبی کهستونی اهواز هرا نا 14/12/88
- 39- میلاد ابراهیمیان تهران هرا نا 14/12/88
- 40- مولود فتحی پاوه هرا نا 15/12/88
- 41- خاسه خاتمی پاوه هرا نا 15/12/88
- 42- بهروز نوروزی پاوه هرا نا 15/12/88
- 43- ماکوان محمدی پاوه هرا نا 15/12/88
- 44- شاهو امینی پاوه هرا نا 15/12/88
- 45- لقمان امینی پاوه هرا نا 15/12/88
- 46- سالار ساعدی پاوه هرا نا 15/12/88
- 47- مرجان صفری تهران هرا نا 15/12/88
- 48- امیر حسین کاظمی تهران میزان 16/12/88
- 49- خواهر کیوان رفیعی تهران هرا نا 16/12/88
- 50- عماد بهاور تهران میزان 16/12/88
- 51- امیرحسین کاظمی تهران هرا نا 16/12/88
- 52- محمد اولیائی فر تهران هرا نا 17/12/88

- 53- حجت منتظری کرج ادوار نیوز 17/12/88
- 54- رضا مجاوری لاهیجان هرانا 17/12/88
- 55- محمدحسین پناهی قروه هرانا 18/12/88
- 56- پروانه حسین پناهی قروه هرانا 18/12/88
- 57- سوسن محمدخانی غیاثوند کرج کمیته گزارشگران حقوق بشر
21/12/88
- 58- وحید احمد فخرالدین اهواز هرانا 22/12/88
- 59- مهدی ابوترابی تهران پارلمان نیوز 23/12/88
- 60- بدون هویت (30 نفر) تهران گویا نیوز 23/12/88
- 61- عماد بهاور تهران میزان 23/12/88
- 62- یاسر معصومی تهران میزان 24/12/88
- 63- علیرضا شهیری بابل رها نا 24/12/88
- 64- بدون هویت (10 نفر) ساری پیک ایران 26/12/88
- 65- بدون هویت (50 نفر) تهران ایسنا 27/12/88
- 66- حسین مرعشی تهران پارلمان نیوز 28/12/88
- 67- ابراهیم ملکی مشهد جرس 29/12/88

احکام صادر شده توسط دادگاهها

- 1- سینا گلچین 8سال زندان- تهران هرانا 4/12/88
- 2- فیض اله عرب سرخی 6سال زندان- تهران نوروز 5/12/88
- 3- ابراهیم فرج زاده 6ماه زندان- تبریز ساوالان سسی 7/12/88
- 4- حسین نصیری 6ماه زندان- تبریز ساوالان سسی 7/12/88
- 5- نوراله حسینیان 6ماه زندان- تبریز ساوالان سسی 7/12/88
- 6- جواد سلمانی 500هزار تومان جریمه- تبریز ساوالان سسی 7/12/88

- 7- ابوالفضل نصیری 500 هزار تومان جریمه - تبریز ساوالان سسی 7/12/88
- 8- اصغر خندان 2 سال زندان و 74 ضربه شلاق - تهران جرس 6/12/88
- 9- امید منتظری 6 سال زندان - تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر
9/12/88
- 10- کامبیز نوروزی 1 سال حبس و 74 ضربه شلاق - تهران ایسنا 12/12/88
- 11- رضا نوربخش 3 سال حبس - تهران کلمه 12/12/88
- 12- هوشیار احمدی 6 سال حبس - سنندج هرانا 15/12/88
- 13- بهمن سعیدی 6 سال حبس - سنندج هرانا 15/12/88
- 14- جهانبخش احمدی 6 سال حبس - سنندج هرانا 15/12/88
- 15- سیروان محمودی 6 سال حبس - سنندج هرانا 15/12/88
- 16- سیوان رحیمی 6 سال حبس - سنندج هرانا 15/12/88
- 17- منیره ربیعی 5 سال حبس - تهران ندای سبز آزادی 16/12/88
- 18- احمد محمودی 1 سال حبس - سقز موکریان نیوز 18/12/88
- 19- محمد اولیایی فرد 1 سال حبس - تهران ایسنا 21/12/88
- 20- آذر منصوری 3 سال حبس - تهران ایلنا 22/12/88
- 21- مجید سیده 15 ماخ حبس - اشنویه موکریان نیوز 24/12/88
- 22- احمد رضا احمدپور 1 سال حبس - قم رها نا 27/12/88
- 23- یدالله رحمانی 1 سال حبس - قزوین فعالین حقوق بشر و دمکراسی
در ایران 28/12/88

صدور قرار وثیقه

- 1- علی تهمتن 30 میلیون تومان - تبریز ساوالان سسی 1/12/88
- 2- محمد غرنویان تهران هرانا 1/12/88
- 3- مسعود آقائی 500 میلیون ریال - تهران ایلنا 1/12/88

- 4- علیرضا خلیجی اسکویی تهران کلمه 2/12/88
- 5- مسعود نورمحمدی تهران ندای سبز آزادی 3/12/88
- 6- امین نظری تهران هرانا 3/12/88
- 7- محسن محققى تهران نوروز 3/12/88
- 8- امیر خرم تهران نوروز 3/12/88
- 9- غفار فرزدي تبریز نوروز 3/12/88
- 10- سردارنیا تبریز نوروز 3/12/88
- 11- عباس پوراطهری تبریز نوروز 3/12/88
- 12- علی حسن شمایل 100 میلیون تومان-سقز کمیته گزارشگران حقوق بشر 3/12/88
- 13- عبدالله مومنی 800 میلیون تومان-تهران کلمه 4/12/88
- 14- اردشیر فتحی نژاد 100 میلیون تومان-تهران ایلنا 4/12/88
- 15- ضیاءالدین نبوی 500 میلیون تومان-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 4/12/88
- 16- اصغر خندان تهران کلمه 4/12/88
- 17- محمدرضا رزاقی تهران کلمه 4/12/88
- 18- لیلا توسلی تهران کلمه 5/12/88
- 19- محمود نعیم پور تهران کلمه 5/12/88
- 20- هدایت آقائی تهران بامداد خبر 7/12/88
- 21- جها نبخش خانجانی 500 میلیون تومان-تهران رادیو فردا 6/12/88
- 22- کیوان مهرگان 100 میلیون تومان-تهران کلمه 8/12/88
- 23- مهدی معتمدی مهر تهران با مردم 10/12/88
- 24- محمدرضا مقیسه 500 میلیون تومان-تهران کلمه 10/12/88

- 25- محمد ملکی تهران پیک ایران 11/12/88
- 26- محمد صادق ربانی تهران ایلنا 9/12/88
- 27- محمدجواد مظفر تهران ایلنا 9/12/88
- 28- مهدی قلی زاده تهران کلمه 12/12/88
- 29- سعید جلالی فر 100 میلیون تومان- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 13/12/88
- 30- مریم ضیائی 30 میلیون تومان- تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 13/12/88
- 31- عبدالله مؤمنی 800 میلیون تومان- تهران کلمه 16/12/88
- 32- مهدی فروزنده تهران کلمه 16/12/88
- 33- سعید کلانی 100 میلیون تومان- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 16/12/88
- 34- بنفشه دارالشفائی تهران نوروز 16/12/88
- 35- صالح نقره کار 200 میلیون تومان- تهران هرانا 18/12/88
- 36- مهرداد رحیمی 70 میلیون تومان- تهران هرانا 18/12/88
- 37- یاشار دارالشفاء 70 میلیون تومان- تهران هرانا 18/12/88
- 38- عماد بهاور تهران هرانا 18/12/88
- 39- احمد جلالی فراهانی تهران هرانا 18/12/88
- 40- سعید حائری 100 میلیون تومان - تهران تا آزادی روزنامه نگاران زندانی 19/12/88
- 41- مهرداد رحیمی 100 میلیون تومان - تهران تا آزادی روزنامه نگاران زندانی 19/12/88
- 42- سعید کلانکی 100 میلیون تومان - تهران تا آزادی روزنامه نگاران زندانی 19/12/88
- 43- مصطفی تاج زاده تهران ایلنا 19/12/88

- 44- مهدی عربشاهی تهران سهام نیوز 20/12/88
- 45- کیان تاج بخش 500 میلیون تومان - تهران جرس 22/12/88
- 46- وحید پوراستاد تهران کلمه 23/12/88
- 47- محمد اولیایی فرد تهران ایسنا 24/12/88
- 48- مهدی پورموسی 12 میلیون تومان - تهران رها نا 24/12/88
- 49- آذر منصوری تهران ایلنا 25/12/88
- 50- بهزاد نبوی تهران ایلنا 25/12/88
- 51- سعید نوری محمدی 50 میلیون تومان - تهران رها نا 26/12/88
- 52- محمد رسول اف 100 میلیون تومان - تهران رها نا 27/12/88
- 53- بهمن احمدی امویی تهران کلمه 27/12/88
- 54- رضا ابری تبریز ساوالان سسی 27/12/88
- 55- مصطفی میراحمد زاده قم پارلمان نیوز 27/12/88
- 56- حسین شیخ عطار 50 میلیون تومان - تهران پارلمان نیوز
27/12/88
- 57- محسن میردامادی تهران رها نا 27/12/88
- 58- فرزانه قاسمی تهران رها نا 27/12/88
- 59- علی اکبر منتجی تهران رها نا 27/12/88
- 60- الهام احسنی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
28/12/88
- 61- حسین مرعشی تهران بی بی سی 28/12/88
- احضار به دادگاه یا نهادهای امنیتی**
- 1- فرشید یدالهی شیراز مجذوبان نور 9/12/88
- 2- علی اکبر سروش با بل جرس 23/12/88

محاکمات

1- داود سلیمانی تهران و بلاگ تا آزادی 7/12/88

2- محسن میردامادی تهران ایلنا 9/12/88

3- عبدالله رمضان زاده تهران کلمه 12/12/88

جلوگیری از اجرای مراسم

1- کنسرت همایون شجریان تبریز ایسنا 1/12/88

2- سخنرانی هاشم آقاچری انجمن اسلامی مهندسين تهران امروز 4/12/88

3- سالگرد درگذشت آیت اله توسلی تهران نوروز 9/12/88

4- سالگرد دکتر مصدق احمدآباد کرج میزان 12/12/88

5- سخنرانی علی مزروعی تبریز نوروز 19/12/88

6- مراسم سالگرد احمد خمینی تهران جهان نیوز 23/12/88

7- کنگره جبهه مشارکت ایلنا 24/12/88

8- جلسه فعالان ملی و مذهبی تهران ندای سبز آزادی 29/12/88

ضرب و شتم

1- اشرف بروجردی راهپیمائی 22 بهمن تهران پارلمان نیوز 2/12/88

2- بدون هویت 2 نفر (فرزندان اشرف بروجردی) راهپیمائی 22 بهمن تهران پارلمان نیوز 2/12/88

3- رحیم حسین زاده قم ساوالان سسی 10/12/88

4- روح اله حیدری قم ساوالان سسی 10/12/88

تهدید و ارباب

1- صبا واصفی تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 5/12/88

2- خانواده مهدی کروی تهران ادوارنیوز 12/12/88

3- خانواده درسا سبحانی ساری کمیته گزارشگران حقوق بشر 13/12/88

4- محمد سپهری جهرم ایسنا 16/12/88

بازجویی توسط نهادهای امنیتی

1- سما بهمنی سنندج هرانا 22/12/88

بازنشستگی اجباری و یا اخراج از کار

1- علی عرب مازار استاد دانشگاه علامه طباطبائی تهران ندای سبز
آزادی 2/12/88

ممنوع الخروج

1- محمدتقی کروی تهران سحام نیوز 14/12/88

2- سیمین بهبهانی تهران مدرسه فمینیستی 17/12/88

3- منصوره بهکیش تهران مدرسه فمینیستی 27/12/88

ردصلاحیت جهت عضویت در هیئت مدیره کانون وکلای دادگستری

1- محمد جندقی ایلنا 4/12/88

2- گودرز افتخارجهرمی ایلنا 4/12/88

3- محمدعلی دادخواه ایلنا 4/12/88

4- نعمت احمدی ایلنا 4/12/88

5- رمضان حاجی مشهدی ایلنا 4/12/88

6- ناصر زرافشان ایلنا 4/12/88

7- عبدالفتاح سلطانی ایلنا 4/12/88

8- فریده غیرت ایلنا 4/12/88

9- علی نجفی توانا ایلنا 4/12/88

10- رضا نوربها ایلنا 4/12/88

11- محمدحسین آقاسی ایلنا 4/12/88

12- جهانگیر مستوفی ایلنا 4/12/88

13- اکبر سرداری زاده ایلنا 4/12/88

14- بدون هویت 22 نفر ایلنا 4/12/88

مرگ مشکوک

1- مجید امیری تبریز ساوالان سسی 1/12/88

زنان

صدور قرار وثیقه

1- سمیه رشیدی تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 6/12/88

2- مریم قنبری 50میلیون تومان- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر
9/12/88

3- مهسا جزینی 100میلیون تومان- تهران هرانا 10/12/88

بازداشتها

1- محبوبه کریمی تهران هرانا 12/12/88

2- درسا سبحانی تهران تا آزادی زندانیان سبز 16/12/88

3- سمیه فرید تهران ادواریوز 25/12/88

4- لاله حسن پور تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 25/12/88

اقلیتها

محاكمات

1- علي كاشاني فر دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88

2- محمد كاشاني فر دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88

3- شکرالله حسینی بيدختي دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور
27/12/88

4- الياس حسینی بيدختي دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور
27/12/88

5- حسين مهدي مقدم بيدختي دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور
27/12/88

6- عليرضا عباسي بيدختي دراویش - بيدخت گناباد مجذوبان نور

27/12/88

- 7- عبدالرضا کاشانی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 8- سعید کاشانی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 9- حسن عباس زاده بیدختی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 10- ابراهیم عباس زاده بیدختی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 11- علی محمد امانیان در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 12- احسان امانیان در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 13- محمد علی جعفری در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 14- رضا کاخکی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 15- بهروز مجاوری در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 16- روشن مجاوری در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 17- علی مروی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 18- محمد مروی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 19- روح الله صفری در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 20- رامین سلطانه خواه در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 21- محمدعلی میر در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88
- 22- طفر علی مقیمی در اویش - بیدخت گناباد مجذوبان نور 27/12/88

جلوگیری از ادامه تحصیل

- 1- پرهام فضلعلی بهایی - رها نا 22/12/88
- 2- پریسا عمادی بهایی - رها نا 22/12/88

جلوگیری از اجرای مراسم

- 1- جلوگیری از دفن اموات در اویش در گناباد رادیو کوچه 2/12/88

صدور قرار وثیقه

- 1- نغمه قانونی بهائی-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 7/12/88
- 2- ترانه قانونی بهائی-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 7/12/88
- 3- نیکاو هویدائی بهائی-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 4- لوا خانجانی بهائی-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88

- 5- ژینوس سبحانی بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 6- آرتین غضنفری بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 7- منا میثاقی بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 8- فرید روحانی بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 9- زاوش شادمهر بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 10- بدون هویت (6 نفر) بهائی- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88
- 11- بابک مبشری بهایی - تهران رها نا 23/12/88
- 12- احمد (مهران) روحانی بهایی - تهران رها نا 27/12/88
- 13- علاء الدین (نیکی) خانجانی بهایی - تهران رها نا 27/12/88

بازداشت توسط نیروهای امنیتی

- 1- منیژه منزویان جهت اجرای حکم 3سال زندان-سمنان هرانا 10/12/88
- 2- حمید شفیعی مسیحی - اصفهان هرانا 11/12/88
- 3- ریحانه آقاجری مسیحی - اصفهان هرانا 11/12/88
- 4- ویلسون عیسوی مسیحی - کرمانشاه هرانا 2/12/88
- 5- فرحناز آشنائی بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 6- طیبه فلاح بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 7- جهانبخش بذرافکن بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 8- حسن بذرافکن بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 9- نوذر فلاح بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 10- ایقان شهیدی بهائی - کرمانشاه رها نا 13/12/88
- 11- سما نورانی بهائی - شیراز رها نا 13/12/88
- 12- گودرز بیداقی بهائی - سمنان هرانا 17/12/88

- 13- افشین نیک آئین بهایی - مشهد رها نا 25/12/88
- 14- شهاب عاطفی بهایی - مشهد رها نا 25/12/88
- 15- رزیتا واثقی بهایی - مشهد رها نا 25/12/88
- 16- ناهید قدیری بهایی - مشهد رها نا 25/12/88
- 17- واهیک آبرامیان مسیحی - تهران شبکه خبر مسیحیان 28/12/88

احکام صادره توسط دادگاه ها

- 1- هاله هوشمندی بهائی-10 ماه حبس-شیراز کمیته گزارشگران حقوق بشر 10/12/88
- 2- کیوان کرمی بهائی-10 ماه حبس-شیراز کمیته گزارشگران حقوق بشر 10/12/88
- 3- فرهام(هادی) معصومی بهائی-10 ماه حبس-شیراز کمیته گزارشگران حقوق بشر 10/12/88
- 4- افشین احسنیان بهائی-10 ماه حبس-شیراز کمیته گزارشگران حقوق بشر 10/12/88
- 5- وحدت دانا بهائی-10 ماه حبس-شیراز کمیته گزارشگران حقوق بشر 10/12/88
- 6- سامان ثابتی بهایی - 6 ماه حبس - قائم شهر هرانا 19/12/88
- 7- مسعود عطائیان بهایی - 6 ماه حبس - قائم شهر هرانا 19/12/88
- 8- امین صفاری دراویش - جریمه نقدی - کرج مجذوبان نور 19/12/88
- 9- سیاوش ساکی دراویش - جریمه نقدی - کرج مجذوبان نور 19/12/88
- 10- هادی اباذری دراویش - جریمه نقدی - کرج مجذوبان نور 19/12/88

احضار به دادگاه یا نهادهای امنیتی

- 1- عبدالله رحیمی دراویش - بندرعباس مجذوبان نور 22/12/88
- 2- شهباز فخاری دراویش - بندرعباس مجذوبان نور 22/12/88

3- ناصر زعیمی دراویش - بندرعباس مجذوبان نور 22/12/88

کارگران

بازداشتها

1- صمد احمدپور کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

2- عباس هاشم پور کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

3- رحمان ابراهیم زاده کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

4- رحمان تنها کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

5- عیسی ابراهیم زاده کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

6- فتاح سلیمانی کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

7- حسین پیروتی کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 15/12/88

8- عمر مینایی بوکان موکریان نیوز 19/12/88

9- هادی تنومند بوکان موکریان نیوز 19/12/88

10- کریم فاتحی بوکان موکریان نیوز 19/12/88

11- رضا اقدسی کرج رها نا 20/12/88

محاکمات

1- همایون جابری تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 12/12/88

2- پدرام نصرالهی تهران کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری 23/12/88

احضار به دادگاه یا نهادهای امنیتی

- 1- همایون جابری تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
12/12/88
- 2- غلامرضا خانی تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران
12/12/88
- 3- بدون هویت 10 نفر اصفهان هرانا 13/12/88
- 4- فؤاد شبکی فرد کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد
تشکلهای کارگری 15/12/88
- 5- کاوه گل محمدی کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد
تشکلهای کارگری 15/12/88
- 6- آزاد منیرنیا کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد
تشکلهای کارگری 15/12/88
- 7- شعیب صابری کردستان کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای
کارگری 15/12/88
- 8- بدون هویت (20 نفر) اصفهان هرانا 19/12/88
- 9- عمر مینایی بوکان موکریان نیوز 19/12/88
- 10- هادی تنومند بوکان موکریان نیوز 19/12/88
- 11- کریم فاتحی بوکان موکریان نیوز 19/12/88

عدم پرداخت حقوق

- 1- کارگران معادن آزاد شهر ورامین 6 ماه مهر 4/12/88
- 2- شهرداری اروند کنار 150 نفر 4 ماه سفیر 4/12/88
- 3- کارگران معادن شرق گلستان 6 ماه مهر 4/12/88
- 4- شرکت میلاد 70 نفر 7 ماه هرانا 11/12/88
- 5- کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران 13 ماه ایلنا 10/12/88
- 6- شرکت متک اصفهان 200 نفر 7 ماه هرانا 9/12/88

- 7- شرکت چینی البرز قزوین 350 نفر 9 ماه سفیر 11/12/88
- 8- کارگران نساجی قائم شهر 5 ماه ایلنا 11/12/88
- 9- کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی سیمین اصفهان 6 ماه ایلنا
12/12/88
- 10- کارگران کارخانه چینی حمید 2 سال ایلنا 15/12/88
- 11- کارگران کارخانه آبنگان اراک 6 ماه ایلنا 18/12/88
- 12- کارگران بخش کک سازی ذوب آهن اصفهان شورای موقت کارگران ذوب
آهن اصفهان 19/12/88
- 13- کارکنان پیمانکاری برج میلاد تهران ایلنا 21/12/88

اخراج از کار

- 1- شرکت احیا گستران اصفهان 25 نفر هرانا 1/12/88
- 2- شرکت ناموران 150 نفر کلمه 4/12/88
- 3- شرکت سازه 400 نفر کلمه 4/12/88
- 4- ذوب آهن اصفهان امیر توکلی هرانا 13/12/88
- 5- شرکت نوشابه سازی ساسان 800 نفر ایلنا 24/12/88

تجمع اعتراضی

- 1- کارگران و رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ایلنا
1/12/88
- 2- کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور- تهران ایلنا 3/12/88
- 3- کارگران مجتمع فولاد مبارکه اصفهان هرانا 3/12/88
- 4- کارگران شرکت میلاد اصفهان هرانا 9/12/88
- 5- کارگران شرکت متک اصفهان هرانا 9/12/88
- 6- کارگران شهرداری اروند کنار سفیر 4/12/88

- 7- کارگران شرکت چینی البرز قزوین سفیر 11/12/88
- 8- کارگران نساجی مازندران قائم شهر ایلنا 11/12/88
- 9- کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی سیمین اصفهان ایلنا
12/12/88
- 10- کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران ایلنا
18/12/88
- 11- کارکنان دفاتر مخابراتی روستائی استان اصفهان خانه ملت
18/12/88
- 12- کارگران بخش کک سازی ذوب آهن اصفهان شورای موقت کارگران ذوب
آهن اصفهان 19/12/88
- 13- کارکنان پیمانکاری برج میلاد تهران ایلنا 21/12/88
- 14- کارگران نساجی مازندران - قائمشهر ایلنا 23/12/88

مرگ در حین کار

- 1- غلامرضا رضاوند قم هرانا 19/12/88
- 2- بدون هویت (50 ساله) شهرکرد کیهان 2/12/88

زندانیان سیاسی

احکام صادر شده اعدام

- 1- بدون هویت (دستگیرشدگان روزعاشورا تهران) پایگاه اطلاع رسانی
دادسرای انقلاب تهران 10/12/88
- 2- امید دانا (دستگیرشدگان روزعاشورا تهران) دیلی نیوز 2/12/88
- 3- عبدالرضا قنبری 42 ساله (دستگیرشدگان روزعاشورا تهران) کمپین
بین المللی حقوق بشر 26/12/88
- 4- بدون هویت (4 نفر) (دستگیرشدگان روزعاشورا تهران) فارس
24/12/88

محاكمه مجدد

1- علی صارمی زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 5/12/88

عدم اطلاع از وضعیت

1- مجید رضائی زندان اوین تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 1/12/88

2- فخرالدین هناره مافرانی ارومیه هرانا 30/11/88

3- علیرضا فلاحتی بابل ندای سبز آزادی 2/12/88

4- لوا خانجانی بهائی تهران هرانا 5/12/88

5- علیرضا فیروزی تهران بامداد خبر 6/12/88

6- سورنا هاشمی تهران بامدادخبر 6/12/88

7- پیام فنائیان بهائی/تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88

8- بابک مبشر بهائی/تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88

9- مهران روحانی بهائی/تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 9/12/88

10- جهانگیر عبدالهی تهران هرانا 9/12/88

11- علی ملیحی تهران ادوارنیوز 10/12/88

12- امیرعلی حاج محمدرضائی تهران امروز 11/12/88

13- زینب جلالیان زندان کرمانشاه هرانا 14/12/88

14- تارا سپهری فر زندان اوین تهران پارلمان نیوز 14/12/88

15- احسان عبده تبریزی زندان اوین تهران سلام 15/12/88

16- صالح نقره کار زندان اوین تهران ایسنا 15/12/88

17- علی عرب مازار زندان اوین تهران ایسنا 15/12/88

18- علی انجم روز رشت ادوارنیوز 16/12/88

19- علی معظمی تهران کلمه 19/12/88

20- امیر خسرو دلیرثانی زندان اوین - تهران جرس 21/12/88

21- حجت منتظری تهران ادوارنیوز 22/12/88

عدم رسیدگی پزشکی

1- فؤاد شمس زندان اوین تهران خبرنامه گویا 7/12/88

2- پخشان عزیزی زندان اوین تهران هرانا 9/12/88

3- مهدی عربشاهی زندان اوین تهران نوروز 12/12/88

4- محی الدین آزادی زندان سقز موکریان نیوز 21/12/88

قتل در زیر شکنجه

1- یاور خدادوست بند 1 زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 3/12/88

2- مصطفی میرابراهیمی تهران قاصدک آزادی 5/12/88

جلوگیری از آزادی از زندان

1- ساسان آقائی زندان اوین تهران ایلنا 7/12/88

2- محمدرضا مقیسه زندان اوین تهران کلمه 9/12/88

3- کیوان صمیمی زندان اوین تهران نوروز 17/12/88

4- مریم ضیاء زندان اوین - تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 25/12/88

5- عمادالدین باقی زندان اوین - تهران رها نا 27/12/88

جلوگیری از ملاقات با وکیل

1- کوهیار گودرزی زندان اوین- تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 6/12/88

جلوگیری از مرخصی

1- نسرین رحیمی بهائی - زندان اوین تهران هرانا 11/12/88

2- مهرانگیز پورحسینی بهائی - زندان اوین تهران هرانا 11/12/88

3- صهبا رضوی بهائی - زندان اوین تهران هرانا 11/12/88

4- محمد اسماعیل زاده زندان متی کلا بابل رهانا 24/12/88

ممنوع الملاقات

6- ام البنین ابراهیمی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

7- الهام احسنی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

8- ژيلا کرم زاده مکوندی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

9- لیلا سیف الهی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

10- فاطمه رستگاری زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

11- منیژه طاهری زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

12- فرزانه زینالی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 6/12/88

13- محمدامین ولیان زندان اوین تهران ندای سبز آزادی 14/12/88

14- مهدیه گلرو زندان اوین تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 19/12/88

15- جعفر پناهی زندان اوین تهران فرهنگسرای پویا 20/12/88

16- محمد رسول اف زندان اوین تهران فرهنگسرای پویا 20/12/88

17- امیر ابوطالبی زندان اوین تهران پارلمان نیوز 22/12/88

18- درسا سبحانی زندان اوین تهران رهانا 28/12/88

بلا تکلیف

- 1- محسن عبدی زندان اوین-تهران هرانا 1/12/88
- 2- امید منتظری زندان اوین-تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر
4/12/88
- 3- وحید پوراستاد زندان اوین-تهران پارلمان نیوز 5/12/88
- 4- اکبر منتخبی زندان اوین-تهران هرانا 5/12/88
- 5- علیرضا بهشتی شیرازی زندان اوین-تهران کلمه 9/12/88
- 6- بهاره هدایت زندان اوین-تهران کلمه 10/12/88
- 7- بدرالسادات مفیدی زندان اوین-تهران اعتماد 10/12/88
- 8- علی ملیحی تهران ادواریوز 13/12/88
- 9- سعید نورمحمدی زندان اوین تهران هرانا 16/12/88
- 10- زاوش شادمهر زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 13/12/88
- 11- شادمهر زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 13/12/88
- 12- ام البنین ابراهیمی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و
دمکراسی در ایران 21/12/88
- 13- الهام احسنی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 21/12/88
- 14- ژيلا کرم زاده مکوندی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و
دمکراسی در ایران 21/12/88
- 15- لیلا سیف الهی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 21/12/88
- 16- فاطمه رستگاری زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی
در ایران 21/12/88

17- منیژه طاهری زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 21/12/88

18- فرزانه زینالی زندان اوین-تهران فعالین حقوق بشر و دمکراسی
در ایران 21/12/88

19- مهدی کلاری زندان اوین - تهران پارلمان نیوز 25/12/88

تهدید و ارباب خانواده فعالین سیاسی

1- خانواده احمد کریمی تهران هرانا 2/12/88

2- خانواده حامد روحی نژاد تهران هرانا 2/12/88

3- خانواده محمد ولیان کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران
14/12/88

4- خانواده انور حسین پناهی هرانا 18/12/88

5- خانواده علی شاکری سنندج رهانا 19/12/88

6- خانواده عارف نادری قروه هرانا 21/12/88

تهدید و ارباب

1- پروین جوادزاده زندان اوین تهران هرانا 4/12/88

2- منصور اسانلو زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 26/12/88

ضرب و شتم

2- مجید توکلی زندان اوین تهران بامداد خبر 1/12/88

3- افشین بایمانی زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی
در ایران 1/12/88

4- زندانیان بند 4 زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی
در ایران 1/12/88

5- عبدالله صدوقی زندان تبریز ساوالان سسی 12/12/88

6- سزایی بامان بند 12 زندان ارومیه هرانا 14/12/88

- 7- علی حسین اندی بند 12 زندان ارومیه هرانا 14/12/88
- 8- احمد سلیمان بند 12 زندان ارومیه هرانا 14/12/88
- 9- ودود سعادت زندان اردبیل بی تی ان 15/12/88
- 10- بهروز علیزاده زندان اردبیل بی تی ان 15/12/88
- 11- علی عباسی زندان اردبیل بی تی ان 15/12/88
- 12- رحیم غلامی زندان اردبیل بی تی ان 15/12/88

اعتصاب غذا

- 1- عبدالله صدوقی زندان تبریز ساوالان سسی 12/12/88
- 2- عیسی سحرخیز زندان اوین روز آنلاین 16/12/88
- 3- لطیف محمدی زندان ارومیه موکریان نیوز 20/12/88
- 4- زندانیان بند 350 زندان اوین کمیته گزارشگران حقوق بشر 24/12/88
- 5- جعفر افشاری زندان مهاباد موکریان نیوز 28/12/88

انتقال و جابجائی در زندان

- 1- حسین نورانی نژاد انتقال به بند 350 زندان اوین تهران کلمه 1/12/88
- 2- پیمان چالاکی انتقال به بند 350 زندان اوین تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 3/12/88
- 3- کیوان صمیمی انتقال به بند 350 زندان اوین تهران تا آزادی روزنامه نگاران زندانی 4/12/88
- 4- محمد داوری انتقال به سلول دونفره زندان اوین تهران کمیته گزارشگران حقوق بشر 7/12/88
- 5- رضا کرمانی انتقال به زندان کارون اهواز هرانا 9/12/88
- 6- فرهاد باغبانی انتقال به زندان کارون اهواز هرانا 9/12/88

- 7- بدون هویت 2 نفر انتقال به زندان کارون اهواز هرانا 9/12/88
- 8- امید منتظری انتقال به بند 209 زندان اوین هرانا 12/12/88
- 9- فرزاد حکیم زاده انتقال به سلول انفرادی بند سپاه زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران 13/12/88
- 10- منصور تقی زاده انتقال از قزوین به زندان تهران هرانا 13/12/88
- 11- مهدیه گلرو انتقال به بند عمومی زنان رهانا 15/12/88
- 12- عیسی سحرخیز انتقال به سلول انفرادی روز آنلاین 16/12/88
- 13- مجتبی گهستونی انتقال از اهواز به تهران هرانا 17/12/88
- 14- ابوالفضل عابدینی نصر انتقال از اهواز به تهران هرانا 17/12/88
- 15- کیوان صمیمی انتقال به سلول انفرادی نوروز 17/12/88
- 16- بهروز جاوید تهرانی انتقال به سلول انفرادی هرانا 17/12/88
- 17- امید منتظری انتقال به بند 350 زندان اوین کمیته گزارشگران حقوق بشر 18/12/88
- 18- درسا سبحانی انتقال از ساری به تهران هرانا 18/12/88
- 19- مجید توکلی انتقال به سلول انفرادی رهانا 18/12/88
- 20- زینب جلالیان بند 209 زندان اوین دیده بان حقوق بشر کردستان 20/12/88
- 21- منیژه منزویان بهایی-انتقال از زندان سمنان به اوین هرانا 20/12/88
- 22- عیسی سحرخیز بند عمومی 350 زندان اوین کلمه 20/12/88
- 23- بدرالسادات مفیدی انتقال به بند 209 زندان اوین کلمه 21/12/88
- 24- منصور اسانلو بند شماره 5 زندان رجایی شهر رادیو فردا

24/12/88

- 25- محسن برزگر بند انفرادی زندان متی کلا بابل رهانا 24/12/88
- 26- ایمان صدیقی بند انفرادی زندان متی کلا بابل رهانا 24/12/88
- 27- محمد اسماعیل زاده بند انفرادی زندان متی کلا بابل رهانا
24/12/88
- 28- حشمت متاعی انتقال به زندان اداره کل اطلاعات سنندج کردنیوز
24/12/88
- 29- آرتین غضنفری بهایی- بند 350 زندان اوین رهانا 27/12/88
- 30- ناصر عبدالحسینی سلول انفرادی زندان اوین کمیته گزارشگران
حقوق بشر 27/12/88
- 31- حسام ترمسی سلول انفرادی زندان اوین کمیته گزارشگران حقوق
بشر 27/12/88
- 32- ساسان ستارزاده سلول انفرادی زندان اوین کمیته گزارشگران
حقوق بشر 27/12/88
- 33- احمدکریمی سلول انفرادی زندان اوین کمیته گزارشگران حقوق بشر
27/12/88
- 34- رضا ملک سلول انفرادی زندان اوین کمیته گزارشگران حقوق بشر
27/12/88

سوء قصد

- 1- منصور اسانلو زندان گوهردشت کرج فعالین حقوق بشر و دمکراسی در
ایران 3/12/88

اعدام

احکام صادرشده اعدام

- 1- علی قتل - تهران قدس 2/12/88
- 2- امید 28 ساله قتل - تهران ایران 3/12/88

- 3- مجتبی 19 ساله قتل - تهران قدس 4/12/88
- 4- شاهین قتل - تهران عصر ایران 10/12/88
- 5- بدون هویت قتل - مشهد قدس 11/12/88
- 6- فرج قتل - تهران قدس 17/12/88
- 7- مهدی صادق لو (زیر 18 ساله) قتل - کرج هرانا 18/12/88
- 8- مهیار قتل - کرج فارس 19/12/88
- 9- صابر 30 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 19/12/88
- 10- محمد 22 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 25/12/88

احکام تایید شده اعدام توسط دیوان عالی کشور

- 1- غلامرضا . س 31 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 11/12/88
- 2- خانعلی قتل - تهران ایسکانیوز 15/12/88
- 3- بدون هویت (2 نفر) تجاوز - شیراز کیهان 17/12/88
- 4- کبری 38 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 18/12/88
- 5- رامین 24 ساله قاچاق موادمخدر - تهران ایران 19/12/88
- 6- غلام عباس 50 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 23/12/88
- 7- علی . س 26 ساله قتل - تهران ایسکانیوز 24/12/88

احکام اجرا شده اعدام

- 1- دادالله مرادزهی قاچاق مواد مخدر - زاهدان سنی نیوز 2/12/88
- 2- عبدالله . آ 46 ساله قاچاق مواد مخدر - اصفهان کیهان 3/12/8
- 3- مهدی . ص 36 ساله قاچاق مواد مخدر - اصفهان کیهان 3/12/8
- 4- روح الله . خ قاچاق مواد مخدر - کرمان ایسنا 8/12/88
- 5- سعید . م قاچاق مواد مخدر - کرمان ایسنا 8/12/88

- 6- شکرالله . ن قاچاق مواد مخدر - کرمان ایسنا 8/12/88
- 7- فریدون . ن قاچاق مواد مخدر - کرمان ایسنا 8/12/88
- 8- ذبیح الله . خ قاچاق مواد مخدر - کرمان ایسنا 8/12/88
- 9- بدون هویت (3 نفر) قتل - بیرجند ایسنا 8/12/88
- 10- مهدی اسماعیلی 26 ساله قتل - کرج هرانا 16/12/8
- 11- غ . ب قاچاق مواد مخدر- خرم آباد کیهان 18/12/88
- 12- ح . ر قاچاق مواد مخدر- خرم آباد کیهان 18/12/88
- 13- حمید . خ قاچاق مواد مخدر - قم ایران 20/12/88
- 14- زین العابدین . ق قاچاق مواد مخدر - قم ایران 20/12/88
- 15- س . م قاچاق مواد مخدر- اهواز ایلنا 21/12/88

قصاص

احکام اجرا شده

- 1- شوقی . ز قطع دست - اهواز ایسکانیوز 12/12/88
- فعالین ایرانی دفاع از حقوق بشر در اروپا و امریکای شمالی"
- 29/12/1388 ihrnena@gmail.com برابر 20/03/2010

کالبد شکافی مسائل انتخاباتی در ایران ۳

نظام جمهوری اسلامی اصلاح پذیر نیست

ندا حقیقت

ندای آزادی در ادامه تحلیل و بررسی مسائل انتخاباتی در ایران مصاحبه ای با محمود راسخ افشار یکی از اعضای شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران انجام داده است. در این مصاحبه ضمن ریشه یابی مسائل گذشته سیاسی در ایران به راه حل هایی برای موفق شدن جنبش اخیر در ایران اشاره شده است.

ابتدا لازم می بینیم که تعریفی از سوسیالیسم ارائه شود. سوسیالیسم اندیشه ای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است که هدف آن لغو مالکیت خصوصی ابزارهای تولید و برقراری مالکیت اجتماعی بر ابزارهای تولید است. این «مالکیت اجتماعی» ممکن است مستقیم باشد، مانند مالکیت و اداره صنایع توسط شوراهای کارگری، یا غیر مستقیم باشد، از طریق مالکیت و اداره دولتی صنایع.

اگر چه اندیشه های مبتنی بر لغو مالکیت خصوصی پیشینه زیادی در تاریخ دارد ولی جنبش سوسیالیستی بیشتر پس از شکل گیری جنبش کارگری در قرن نوزدهم میلادی اهمیت سیاسی پیدا کرد. در آن قرن حزب های گوناگون که خود را سوسیالیست، سوسیال دموکرات و کمونیست می نامیدند با هدف لغو مالکیت خصوصی در اروپا و امریکا شکل گرفت. پیروزی شاخه بلشویک حزب سوسیال دموکرات روسیه در انقلاب اکتبر روسیه موجب انشعابی بزرگ در جنبش سوسیالیستی جهان شد و حزب هایی که با روش بلشویک ها موافق نبودند (اغلب با نام حزب سوسیال دموکرات) مدافع حقوق کارگران شدند در حالی که با روش حکومت شوروی مخالفت می کردند. برگزاری تظاهرات و راهپیمائی اول ماه مه در دفاع از حقوق کارگران از فعالیت های همیشگی حزب های سوسیالیست در بیشتر کشورهای جهان است. در قرن بیستم حزب های سوسیالیست یا سوسیال دموکرات (با برنامه هایی که به درجات مختلف سوسیالیستی است) در بسیاری از کشورهای اروپائی به قدرت رسیدند.

شرح مصاحبه :

به چه دلیل شورای سوسیالیستهای چپ ایران نام موقت را برای خود برگزیده است؟

ما امیدوار بودیم در زمان تشکیل شورا زمینه ای برای ایجاد تشکل، حزب یا سازمان بزرگی از چپها ایجاد شود. چپها از یکطرف با سوسیالیست واقعا موجود سر و کار داشتند (روسیه یا استالینی) و از طرفی با سوسیال دموکراسی به شکلی که بعد از 1914 تغییر شکل داد و فعالیت کرد.

بر مبنای منشور ما سوسیالیستی مد نظر است که دموکراتیک و مخالف با استبداد و آنچه که سوسیالیسم به شکل شوروی بیانش بود، باشد و از افرادی تشکیل شده که دو بخش هستند:

افرادی با سابقه طولانی سیاسی در خارج از کشور از قبل از دوره شاه (دهه 60 میلادی) یا با سوابق مختلف مارکسیستی بخش جوانتر که یا اواخر دوره شاه به خارج کشور آمده اند یا پس از انقلاب

هدف شورای موقت سوسیالیستهای چپ این بود، پراکندگی که در چپ بوجود آمد را پایان دهد اما این پروژه تا کنون موفق نشده است. آیا به عقیده شما جامعه فردای ایران می تواند جامعه ای سوسیالیستی باشد؟

ما آن بخش از جریان سوسیالیستی هستیم که اگر چه آرمان ما جامعه سوسیالیستی است ولی بر این عقیده نیستیم که سوسیالیست را در هر جامعه و هر دوره ای می توان پیاده کرد و دیدگاه ما بر مساله فروپاشی شوروی همین است.

مناسبات اقتصادی که در ایران بوجود می آید مناسبات سرمایه داری بورژوازی خواهد بود. با توجه به شرایط کنونی جهانی در ایران سیستم سرمایه داری ادامه خواهد یافت. تا کنون وسایل و مصالح زندگی سوسیالیستی بوجود نیامده و تز سوسیالیست در یک کشور با تجربه شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیست موجود ثابت کرد که سوسیالیست یک مساله جهانی است و در یک یا دو کشور بخصوص عقب مانده نمی تواند بوجود بیاید.

مساله سوسیالیست یک مساله ارادی نیست که عده ای اراده کنند و در جایی و در هر زمانی و با هر داده فرهنگی تاریخی بوجود آید و مثل هر چیز دیگری پیش شرط هایی دارد بطوریکه مارکس و بنیانگذارانی از این دست این پیش شرط ها را بیان می کنند سطح بسیار بالایی از تکنولوژی، نیروهای مولد و ثروت و فرهنگ است و از نظر تاریخی حتی سطح پیشرفت کشورهای غربی به حد لازم نرسیده چه رسد کشوری مثل ایران. به عنوان مثال شما ممکن است یک معمار تحصیلکرده داشته باشید که قادر به ساخت مرتفع ترین ساختمان باشد اما اگر به او مصالحی از قبیل خاک و تیر چوبی بدهید ممکن نیست که بتواند کار کند. در ایران و جوامعی مانند ایران آنچه مصالح را در اختیار می گذارد، طبقه کارگر، سطح فرهنگ، تاریخ و مجموعه عوامل چیزی مانند تیر چوبی و کاه است و اگر خیلی هنر به خرج دهید می توانید جامعه ای شکل دهید، نه اینکه جامعه سوسیالیستی.

نه اینکه دلمان نمی خواهد جامعه ای سوسیالیستی بوجود آید بلکه مصالح وجود ندارد. تجربه شوروی نشان می دهد که با فشار و زور نمی

توان چنین آرمانهایی را محقق کرد. آیا به اعتقاد شما در جامعه ایران مناسبات اقتصادی بصورت سیستم سرمایه داری شکل خواهد گرفت؟

در حال حاضر ما مناسبات سرمایه داری داریم ولی پوشش خارجی آن سیستم اسلامی است. از نظر تاریخی سرمایه داری جهانی در گسترش خود تمام مناسبات کهنه را در جوامع غیر سرمایه داری به انقراض می کشاند از طریق صدور کالا، سرمایه، فناوری، علم، الگوی مصرف و ... بنابراین جامعه سنتی (اگر اسم آنرا ما قبل سرمایه داری بگذاریم) مناسبات (ارباب و رعیت) از بین رفته و اقتصاد کشور بر سرمایه داری بنا شده است. لذا این مناسبات وجود دارد منتهی موانعی برای رشد آن هست که با از بین رفتن آن در چارچوب بورژوازی راه تکامل معقول تری طی خواهد کرد. سوسیالیستها می گویند شرایط سوسیالیستی وجود ندارد و مناسبات به همین شکل ادامه خواهد یافت.

چگونه می توان در جامعه ای مثل ایران سیاستهای سوسیالیستی پیاده کرد، چنانکه گفتید این جامعه ما قبل سرمایه داری است؟ سیاست سوسیالیستی این است که ما بتوانیم با فشار آوردن سطوح پایین تعادلی ایجاد کنیم یعنی از طریق عدالت اجتماعی که میان نیازهای تولید سرمایه داری از یکطرف و از طرف دیگر رسیدگی به وضع کارگران و زحمت کشان یا به عبارت دیگر از نظر توزیع فرآورده های اجتماعی یک نظام "عدالت اجتماعی" برقرار شود که این دوره در تعادل منطقی قرار گیرد به شکلی که نه سدهایی برای تولید فراهم شود (بیمه، حقوق، مزایا) و نه از طرف دیگر همه چیز در خدمت تولید باشد و مصالح کارگران نادیده گرفته شود. کار ما در جامعه بورژوازی ایجاد چنین تعادلی است یعنی تعادل میان تولید و توزیع.

نظام اقتصادی ایران به شکل کنونی اصلاح پذیر است؟ قبل از اینکه بگوییم نظام اصلاح پذیر است یا نه باید نگاهی کنیم به انقلاب 57 و ارزیابی به جایگاه تاریخی و ماهیت جمهوری اسلامی و وظایف تاریخی که نظام در مقابل آن بر عهده داشته است.

من انقلاب 57 را نه فاجعه و نه توطئه می دانم بلکه یک حلقه ای از جریان تاریخی در ایران می دانم. اولین مبارزه انقلاب 1357 اولین با جنبش تنباکو شروع و از دوبرخش تشکیل شد:

1- بخش تحصیل کرده و پیشرو که در جامعه اقلیتی را تشکیل می داد و رو به گسترش و پیشرفت بود.

2- نیروهای جامعه کهنه ایران که شامل روستائیان، فعالان تجاری بازار و کسبه و از نظر اعتقادی روحانیت غیر درباری می شد. ائتلافی بین این دو نیرو بوجود آمد که آغاز آن جنبش تنباکو بود. هدف این دو ائتلاف چه بود؟

هدف مبارزه و قطع نفوذ سلطه بیگانه بود. بخش تحصیلکرده و متعلق به جامعه مدرن ایران نفوذ و سلطه بیگانه در ایران را که بر عوامل ارتجاعی داخلی مثل ملاکان بزرگ بخشهایی از بازار و دربار این نیرو استوار بود را مانعی می دانست در راه پیشرفت اقتصادی سیاسی اجتماعی و فرهنگی ایران و از طرفی یک نیرو به سرکردگی روحانیت مخالف نفوذ خارجی نبود تنها از این نظر که نفوذ خارجی ها در دربار و دستگاه حکومتی را عاملی برای قطع روحانیت در حکومت می دانست. در نهایت هدف تامین استقلال ایران بود. دشمن واحد بیگانه بود و نیروی اصلی انگلیس و بعدها آمریکا بود.

این ائتلاف بارها به موفقیت موقت دست یافت (جنبش تنباکو، انقلاب مشروطه، مجالس اول تا پنجم، ملی شدن صنعت نفت که در نهایت به انقلاب سال 57 انجامید).

تا انقلاب 1357 برای این دو بخش تقسیم کار ضمنی وجود داشت، هر وقت این ائتلاف به موفقیت می رسید عناصر مدرن امور اداره مملکت در بخشهای وزارت و وکالت را بدست می گرفتند و روحانیت نقش بسیج مردم با تکیه بر اسطوره های مذهبی را بر عهده داشت و از زبان مذهب استفاده می کرد که مردم را سیاسی کرده و علیه نظام حاکم بشورانند. از آنجا که هدف اصلی استقلال بود و دو گروه تصور می کردند که اگر سلطه بیگانه از ایران قطع شود مساله آزادی و دموکراسی و پیشرفت خود به خود تامین خواهد شد لذا در بین این دو نیرو هیچگاه بحث اقتصاد سیاسی و فرهنگ گفتمانی صورت نمی گرفت و حتی هر دو نیرو مظاهر تمدن جدید را که به دست رضا شاه یا پسرش بوجود آمد به یک نوع چون پدیده خدمت به بیگانه است نفی می کردند نه اینکه چون به نفع مردم ایران است.

این دو نیرو از دو موضع کاملاً متضاد با هم ائتلاف کرده بودند و با سلطه بیگانه و عوامل بومی آن مبارزه می کردند یکی از موضع از بین بردن موانع پیشرفت و دیگری از موضع ضدیت از پیشرفت و بازگشت به گذشته ولی وجود دشمن خارجی روی تناقض سرپوش می گذاشت و در اتحاد طرفین از هم سوال نمی کردند چرا مبارزه می کنید و هر کدام درک دیگری از امپریالیسم داشت.

در انقلاب 1357 برای اولین بار پیروزی کامل بود. نه تنها سلطه بیگانه از بین رفت بلکه مرکز نفوذ عامل بیگانه (دربار و هیات حاکمه) از اریکه قدرت به زیر کشیده شد بنابراین از فردای پیروزی انقلاب این ائتلافی که بوجود آمده بود ائتلاف متناقض و متضاد بود. از آنجایی که اداره کامل مملکت دست این ائتلاف می افتاد دیگر نمی توانست روی تناقض ها سرپوش بگذارد و یکی باید بر دیگری پیروز می شد. در نتیجه دولت اول بازرگان بوجود آمد و دولت بازرگان دولت

جبهه ملی بود که خودش مجموعه تناقضات بود و یکی از این مجموعه تناقضات فرد بازرگان بود، بازرگان فردی مذهبی بود و بین این دو قطب کشیده می شد. حفظ اسلام و پیشرفت و از طرفی مواضعی نظیری فردی همچون دکتر سنجابی که از نیروهای لائیک بود. این دولت نمی توانست دوام بیاورد چون نیروی اصلی رادیکال را روستائیان مهاجری تشکیل می دادند که در اطراف تهران و یا شهرهای بزرگ زندگی می کردند یعنی افرادی که پس از شکست انقلاب سفید به شهرها روی آوردند و چون رهبری منسجمی نداشتند رهبری خمینی روی اینها سرپوش گذاشت.

افرادی نظیر دکتر سحابی معتقدند که تجربه انقلابی دوباره برای ایران مناسب نخواهد بود بلکه باید از طریق اصلاحات امور را پیش برد، آیا باید پروژه اصلاحات را در پیش گرفت یا دوباره بر علیه ساختار مخدوش موجود جمهوری اسلامی انقلاب کرد؟ به نظر برخی اصلاح طلبان انقلاب همه چیز را بر هم می زند و به نفع جامعه نخواهد بود.

مذهب در جامعه ما قبل از سرمایه داری یک شکل و ساختار دارد که در نتیجه قرنهای انطباق با شرایط اقتصادی اجتماعی قوام پیدا کرده است. بنابراین اگر جامعه ایران بخواهد از جامعه ما قبل سرمایه داری به سرمایه داری گام بگذارد لازمه اش این است که در مذهب تغییراتی روی دهد که بتواند با نیاز جامعه سرمایه داری انطباق پیدا کند. در اروپا همین روند بوجود می آید یعنی از طریق جنبش لوتر (پروتستان) فردیت فرد مسیحی را در مقابل کلیسا تامین می کند و آوردن این تز که فرد مسیحی برای ارتباط به خدا نیاز به واسطه ندارد به ساختار فئودالی کلیسا ضربه می زند. بنابراین وظیفه انقلاب اسلامی از یکطرف روشنگری عملی توده های مردم نسبت به مذهب اسلام به عنوان یک الگوی اداره اجتماعی و از طرف دیگر روشنگری در زمینه خرافات مذهبی و به ویژه شناسایی قشر روحانیت سنتی است.

در واقع می شود ادعا کرد که خمینی ناخواسته بزرگترین روشنگر تاریخ مدرن در ایران بود؛ روشنگری که خمینی و نظام پس از او نسبت به قشر روحانیت و ناتوانی و عدم کفایت این قشر و پیروانش بوجود آورد. قوانین اقتصادی و اجتماعی بر اساس شریعت اسلام همه برای جامعه دیگری شکل گرفته بود و در ظرف 30 سال حکومت جمهوری اسلامی حتی عقب مانده ترین قشرهای اجتماعی را هم به ماهیت نظام واقف کرد. برخلاف نظر دکتر سحابی جمهوری اسلامی این وظیفه تاریخی بر عهده اش نبود که عامل ترقی و پیشرفت ایران شود بلکه از یکطرف نشان دادن عملی این واقعیت که مذهب به حوزه خصوصی افراد مربوط می شود بنابراین ضرورت جدا بودن دین از دولت از یکسو و از سوی دیگر زمینه سازی برای دستکم آغاز ایجاد آن تغییراتی که در فقه شیعه که این مذهب را برای جامعه سرمایه داری آماده می سازد و نمونه آن

افرادی مانند آیت الله منتظری، کدیور، اشکوری، سروش و غیره هستند. آیت الله منتظری تغییراتی را در اصول فقه شیعه بدعت گذاشت و حق را جایگزین تکلیف کرد یا در بحث آزادی عقیده حتی وی با آزادی مذهب بهائیت نیز تا اندازه ای توافق داشت و اینکه وظیفه فقه این است که امر به معروف کند نه اینکه مردم را مجبور به پیروی از دستورات مذهبی که این یا آن فقیه تشخیص می دهد، کند. آیا بطور کلی نظام جمهوری اسلامی اصلاح پذیر است؟

این نظام اصلاح پذیر نیست به این دلیل که یک نظام آئینی یا دکترین نظامی است که بر یک یا دو اصل بنا می شود مثلا نظام سوسیالیسم واقعا موجود شوروی نظامی بود که بر دکترین حکومت تک حزبی (حکومت حزب کمونیسم) استوار بود و زمانی که گورباچف بر آن شد که اصلاحی بر این امر ایجاد کند و به ترکیب این آئین دست بزند یعنی حکومت تک حزبی را بردارد و احزاب را آزاد کند تمام بنای ساختاری دولت شوروی در هم ریخت و بجای اصلاحات، کل نظام از بین رفت.

در نظام جمهوری اسلامی این دکترین یا آئین ولایت مطلقه فقیه است حال اگر منظور از "اصلاحات" اصلاح طلبان حفظ ولایت فقیه از یکطرف و از طرف دیگر تقویت جمهوریت در نظام باشد، این دو بخش قابل جمع شدن با هم نیستند. درحقیقت از روز اول تاسیس جمهوری اسلامی بر روی یک تضاد و تناقض بنا شد. اسلامی بودن از یکطرف و جمهوری بودن از طرف دیگر. در این سی سال این تناقض به نوعی با هم مدارا کردند. هر چند این تناقضات در مواقع بحرانی با دخالت آیت الله خمینی حل شده بود، اما ادامه داشت. جناح اصلاح طلبی جناحی است که خواهان تقویت بخش جمهوری است ولی قانون اساسی جمهوری اسلامی طوری تنظیم شده است که قدرت مطلقه در اختیار ولی فقیه است. اگر جمهوریت بخواهد بر ولی فقیه غلبه کند احتیاج به نیرو دارد یعنی مردم را در مقابل حاکمیت بسیج کرده و اراده جمهوریت را به زور به حکومت تحمیل کند. با توجه به اینکه اکثریت مردم با توجه به واقعیات اصل نظام را قابل پذیرش نمی دانند می خواهند کل نظام را از بین ببرند. در واقع چرا باید نظام حفظ شود؟!

اگر تصور این باشد که مردم برای اصلاحات بسیج شده اند، بسیار بعید به نظر می رسد. از طرفی تجربه تاریخ ما این است که در طرف 120 سال تجربه مبارزه برای آزادی هر بار که حاکمیت مستبد آغاز به عقب نشینی کرده مردم تا براندازی نظام پیش رفته اند و اینبار نیز استثنا نخواهد بود. همچنین باید در نظر داشته باشیم که حاکمان کنونی از آنچنان امتیازات اقتصادی سیاسی اجتماعی برخوردارند که به سادگی حاضر به مصالحه و عقب نشینی نخواهند بود زیرا می دانند هر عقب نشینی برابر با نابود شدنشان است و باید در نظر داشت که

با مقاومتی که مردم در 9 ماه گذشته از خود نشان دادند جدای از ظلم و ستمی که سران نظام در سی سال گذشته داشتند در این مدت روشن است که مردم آنها را پای میز محاکمه و سوال و جواب خواهند کشاند، بنابراین به نظر من این نظام یا خواهد بود یا خیر و حد وسطی وجود نخواهد داشت.

صرفنظر از شباهتها یا تفاوتهای انقلاب فرانسه با جنبش اخیر ایران باید گفت افرادی نظیر میرابو، مارا، دانتون و ریسپیر با تاثیر پذیری از ایده های فیلسوفان عصر روشنگری نظیر ولتر و روسو علیه سلطنت مطلقه لویی شانزدهم طغیان کردند اما انقلاب فرانسه رهبری قدرتمند و واحد نداشت، آیا جنبش اخیر ایران رهبر دارد یا لااقل نیاز به رهبری در این جنبش وجود دارد؟

برای اولین بار مبارزه داخلی است یعنی یک بخش از جامعه با بخش دیگر می جنگد. نیروی عمده صحنه قشر متوسط شهری است که اغلب تحصیلکرده، جوان با شناخت گسترده جهان و آگاهی است و طبقات دیگر جامعه نظیر کارگران و بخشی از مردم شهرستانها و حتی تهران بطور فعال نقش ندارند. برای قشر متوسط، آزادی و حق تعیین سرنوشت مفهوم روشنی است اما این مفاهیم بین طبقه کارگران و روستاها و حتی تهران چنین نیرویی نیست که آنان را به مبارزات بکشاند و اغلب اعتصابات کارگری و صنفی رهبری ندارد که این دو بخش را به هم وصل کند.

در مبارزات تا سال 1357 شعارها و علائم روشن شناخته بود. "استقلال و آزادی" شعار و خواسته مشترک مردم بود اما اینبار مبارزه خیلی پیچیده تر است. در ایران سابقه حزبی و سازمان های سیاسی با عمر طولانی نداریم و چندگانگی جنبش اصلاح طلبان و ساختار شکنان و کسانی که خواهان براندازی اند سایه روشن های زیادی از نظر طبقاتی است و خواسته های اقتصادی و اجتماعی شکل نگرفته است. اگر فازبندی کنیم جنبش فاز اول یعنی اعلام موجودیت را گذرانده است که عامل و نه علت آن تقلب در انتخابات است و فاز دوم آن فاز تثبیت است. فاز سوم فاز سیاسی شدن جنبش است. در واقع جنبش در این دو فاز اعتراضی بوده است (رای مرا پس بده). ولی تجربه این مدت مبارزه و تا اوج آن عاشورا کم کم برای شرکت کنندگان مشخص می کند که فقط از طریق تظاهرات خیابانی نمی توان نظام را از بین برد و با شعارهای خوش بینانه نمی توان به مقصود رسید. در این مرحله این مساله مطرح می شود که جنبش کنونی از یکطرف و از طرف دیگر مبارزه با نظام خودکامه استبدادی که تنها راه حل آن مقاومت تا به آخر است و بسیار سازمان یافته و متشکل است بدون داشتن رهبری (فردی، حزبی یا

سازمانی) نمی شود پیش بینی کرد که به چه شکل مبارزه خواهد کرد و پیش خواهد رفت. یعنی نظام جمهوری اسلامی برود و بعد چه نظامی باید عرضه شود به همین دلیل در مقاله ها بحث طرح قانون اساسی مطرح می شود. در اینجا ضرورت تشکل ها، سازمانها و احزاب سیاسی مطرح می شود که نمی توان پیش بینی کرد به چه صورت خواهد بود. جنبش بدون داشتن رهبری سیاسی که بتواند حلقه های جدا را از طریق برنامه دولت جانشین و تضمین استمرار برنامه تاکتیک و استراتژی مبارزه تغییر دهد، به نتیجه نخواهد رسید و حدس من این است که بر خلاف دورانهای تا سال 57 جریانهای چپ ملی، لائیک، بورژوازی و خرده بورژوازی کارگران و غیره دور یک رهبری واحد جمع نمی شوند تا منافع و خواسته های مختلف در یک صف قرار گیرد.

فکر می کنم موسوی و کروبی به انتهای جاده رسیده اند. دو استراتژی وجود دارد اول اینکه در درون نظام عمل کند که تاکتیک های آن محدودیت دارد دوم اینکه بر سر براندازی نظام مبارزه کند که تاکتیک ها بر روی آن باز است. استراتژی اول کم کم به انتها می رسد و میدان عمل دیگری در پیش روی آن نمانده است چنانچه بحث رفتن موسوی و کروبی به سمت تاکتیک دوم پیش می آید. به طبع هر چه حاکمیت بیشتر در مقابل هر تغییر که حتی خودی ها طلب می کنند مقاومت به خرج بدهد حرکت به سمت تاکتیک دوم بیشتر سو خواهد یافت و کم کم عناصری از اصلاح طلبان به این نتیجه می رسند که نظام اصلاح پذیر نیست و دو راه دارند اینکه یا کنار بکشند یا به استراتژی دیگر پیوندند یعنی مشکل خود نظام جمهوری اسلامی است.

باید شکل مبارزه عوض شده و رادیکالیزه شود. تمام انقلاب ها با خواسته های پایین شروع شده اند ولی مقاومت حاکمیت جنبش را رادیکال تر می کند دوره شاه هم همینطور بود هر چه شاه بیشتر مقاومت کرد جنبش رادیکال تر شد و شاه زمانی صدای انقلاب را شنید که نتوانست کاری از پیش ببرد. الان شوق نیرویی که فکر می کردند از یک تظاهرات به تظاهرات دیگر می توان کاری از پیش برد به سمت عقلانیت سوق پیدا کرده است. یادمان نرود شاه در نهایت با اعتصابات کارگران صنعت نفت به زانو درآمد و در نهایت نظام را می توان از طریق شریانهای حیاتی مستاصل کرد آنهم در زمینه اقتصادی نظیر بستن بازار، اعتصاب کارگران و غیره که اینها همه سازماندهی سیاسی می خواهد. جنبش رهبری ندارد و موسوی و کروبی لنگ لنگان در آخر جنبش حرکت می کنند ولی یک عده از روشنفکران لائیک مذهبی جنبش را هل می دهند و وادار می کنند که بیانیه دهند. مبارزه دراز مدت خواهد بود. الان به دوره ای از تعقل، تفکر، بازبینی و برداشت واقع تری از نیروهای خودی و کمبوهایی که در جنبش است می رسیم. آیا این

مشکلات در خارج کشور حل می شود یا خیر معلوم نیست. در داخل امکان ایجاد سازمانهای علنی بعید به نظر می رسد ولی کمبود جریانهای سیاسی و رهبری سیاسی مشهود است و عناصر سیاسی از درون یا بیرون چگونه این کمبودها را جبران خواهند کرد، باید منتظر ماند.

در سال 1357 هیچ نیرو و حزب سیاسی وجود نداشت که حامل آزادی و دموکراسی باشد. آلترناتیو آزادی خواهی وجود نداشت. مردم می گفتند آزادی و دموکراسی می خواهند ولی معنای آنرا نمی دانستند. مبارزه امپریالیستی به پایان رسید اما مساله دیگری یعنی وارد شدن به مبارزات داخلی پیش آمد.

در حال حاضر شرایط کشور به گونه ای تغییر یافته است. درصد شهرنشینی افزایش یافته و بحث ارتباطات رسانه ای حکم فرما شده است ضمن اینکه مردم در طی 30 سال با گوشت و پوست و خون خود لمس کرده اند که حکومت دینی یعنی استبداد، زور و فاسد کردن مذهب، همه اینها دستاوردهای خوبی است.

۱۲ فروردین

چهارشنبه ۱۱ فروردین ۱۳۸۹ - ۳۱ مارس ۲۰۱۰

[اعتراض به کارنامه سیاه ۳۱ سال رژیم جمهوری اسلامی در ابران](#)